CALVINIST CONTACT

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

SEPTEMBER 17, 1965 — No. 715 — 21st YEAR OF PUBLICATION

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX 9401/.C36

Een "VERKIEZINGS-CAMPAGNE"

Zoals wij in de dagbladen hebben kunnen lezen, heeft Minister President Pearson eindelijk de onzekerheid weggenomen en heeft de achtste november van dit jaar aangewezen als de datum, waarop het Canadese volk zich een nieuwe vertegenwoordiging moet kiezen.

Er is veel geschreven en veel gesproken over wat Mr. Pearson zou gaan doen, toen zijn besluit nog niet bekend was. Nu het bekend is, zal er nog veel meer over geschreven en gesproken worden. Wij willen er hier niet verder op ingaan en verwijzen onze lezers naar hetgeen Mr. H. R. Jonker in "Christian Courier" hierover schrijft.

Wat onze gedachten nu bezig houdt is het feit, dat binnenkort ons weer zal worden gevraagd, wie(n) wij als onze vertegenwoordiger in Ottawa willen hebben. Dit houdt dan tevens in, dat wij onze voorkeur zullen moeten uitspreken wat betreft de partij, die in de eerstkomende tijd het bewind zal moeten voeren.

Het is nog slechts twee en een half jaar geleden, dat wij hetzelfde moesten doen. Ook toen hebben wij de moeilijkheid van het stemmen gevoeld. Wat moesten wij doen? Eigenlijk was er toen niemand, aan wie wij ons met hart en ziel konden toevertrouwen inzake 's lands politiek. Dat heeft velen ervan weerhouden hun stem uit te brengen. Maar niet-stemmen lost de moeilijkheid niet op. Ook al stemmen wij niet, dan dragen wij juist door de onthouding een zekere verantwoordelijkheid, daar wij anderen dan voor ons laten beslissen.

Vergeleken bij 1963 is het maken van een keuze nu nog iets moeilijker geworden. In het voorjaar van 1963 werd er druk gediscussieerd over het gebruik van atoomwapens. Dit was tenminste iets, waardoor een politieke partij werd gekenmerkt. Want ten diepste ging het niet over de atoom-wapens, maar over de taak en plaats van de overheid.

Zulk een "issue" is er thans niet. Weliswaar wordt er gesproken over twee punten, die het meest zullen uitspringen gedurende de komende verkiezingen, maar men zal ze moeten opblazen om ze enige proportie te geven. Het eerste punt zou dan zijn of de bevolking wil, dat het coöperatieve federalisme verder zal worden ontwikkeld, dat Minister Pearson bevorderde. Gebeurt dit, dan zal de confederatie wel iets van zijn oorspronkelijke gedaante verliezen.

Het andere punt (en dit is het punt wat voornamelijk de Conservatieven zullen uitbuiten) is of de Canadese bevolking meent, dat de huidige regering zoveel ongerechtigheid in eigen boezem had, dat zij het veld zal moeten ruimen. De leider van de oppositie, Mr. Diefenbaker, heeft het reeds in duidelijk te verstane taal gezegd, dat Mr. Pearson de verkiezingen in november wil, omdat hij bang is voor de vragen en verwijten, die het parlement zal presenteren op grond van het bekende Dorion-rapport.

Daar begint het al weer. Nog maar nauwelijks is de datum van de verkiezingen bekend gemaakt, of men begint al weer met het beschimpen van elkaar. Wij zullen er in de komende maanden nog genoeg van te horen krijgen. Zo in de trant van: "kies hem niet, want hij heeft het slecht gedaan en zal er niets van terecht brengen. Kies mij, en ik zal je laten zien, hoe goed het zal gaan en wat ik je allemaal in uitzicht stel."

Afgezien van het zinloze van zulk een competitie, krijgt de politiek hierdoor een slechte naam. Om kiezers te winnen doet men een dringend beroep op de zelfzucht van de mens.

Hierdoor moeten wij ons niet laten leiden in het bepalen van onze stem. Wij herinneren ons een ouderling in een onzer immigranten kerken, die bij de laatste verkiezing ronduit verklaarde voor de New Democratic Party gestemd te hebben, alleen omdat die partij zijns inziens het beste voor zijn bedrijf was. Dan wordt onze politieke orientatie niet meer geleid door onze overtuiging, maar door ons persoonlijk belang en voordeel.

Dit gevaar ligt dichterbij dan wij zouden menen. Onlangs ontvingen wij een brief van een lezer, die ons vroeg onze mensen op te roepen om, als er verkiezingen komen, van de gelegenheid gebruik te maken de dubbele schoolgelden te berde te brengen. U weet wat bedoeld wordt: ouders, die hun kinderen naar de christelijke school zenden moeten dit zelf bekostigen en moeten bovendien toch de public school tax betalen. Wij kennen dit allen en wij ervaren de onbillijkheid ervan.

Maar indien wij kandidaten bij de a.s. verkiezingen alleen maar zouden trachten te bewegen, dat zij die vrijstelling van public school tax moeten proberen te verkrijgen, dan zouden wij weer de indruk geven, dat die mensen onze "belangen" moeten behartigen. Natuurlijk bedoelde onze briefschrijver het zo niet. Toch zouden wij er de nadruk op willen leggen, dat het in de eerste plaats niet gaat om dat dubbele schoolgeld, maar om het recht van de ouders om over de opvoeding van hun kinderen te beslissen.

En als er, zoals thans in British Columbia, een petitionnement aan de regering wordt gereed gemaakt, dan gaat het er niet om of iemand zich aan een meerderheid moet onderwerpen, maar dan gaat het om de vrijheid van geweten, die de overheid dient te waarborgen.

Het punt is niet of deze en dergelijke dingen onze belangstelling hebben. Het punt is, dat op 8 november zal worden uitgemaakt, wie ons in Ottawa zal vertegenwoordigen, en hoe en wie straks de regering van dit land zullen uitmaken.

Maar hoe zal iemand ons kunnen vertegenwoordigen, als wij niet zelf vertellen wie wij zijn en wat onze overtuiging is? Daarom zullen wij de gelegenheid moeten scheppen, om dit duidelijk te maken. Deze mogelijkheid is er en wij willen die ter overweging doorgeven.

Plaatselijk of kringsgewijs ("riding") zou men bijeenkomsten kunnen beleggen, waartoe men de betreffende kandidaten voor het parlement uitnodigt.

Zulke vergaderingen zou men goed moeten organiseren en daarbij zou men diegenen onder ons, die ons standpunt over verschillende punten duidelijk en bezadigd onder woorden kunnen brengen, moeten laten spreken. Niet alleen zou de kandidaat, die die kieskring straks hoopt te vertegenwoordigen, een duidelijk inzicht kunnen krijgen, maar het zou tevens verhelderend kunnen werken voor velen van onze eigen mensen.

Iets dergelijks is in het verleden reeds geprobeerd en wij zouden niet vreemd opzien, als nu deze of gene zou zeggen, dat het niet veel oplevert. Dit negatieve oordeel is dan waarschijnlijk een gevolg van het feit, dat de betreffende kandidaat onvoorbereid ter vergadering kwam. Het is niet alleen "fair" tegenover de bezoeker, maar het is ook beter voor de discussie, indien de kandidaat vooraf inzage krijgt van hetgeen gezegd of gevraagd zal worden. Dan heeft de man (of de vrouw) gelegenheid zich er vooraf op te bezinnen en zich te orienteren.

Zulk een bijeenkomst houde men echter niet alleen voor zichzelf. Telkens weer blijkt het, dat er vele christenen zijn, die in een ander kerkverband leven, doch die graag wel eens nader in kontakt zouden worden gebracht, met hetgeen in onze kring wordt gedacht en geloofd. Tot dergelijke bijeenkomsten zou men dan zoveel mogelijk van die medegelovigen moeten uitnodigen. De belangstelling daarvoor zou wel eens veel groter kunnen zijn, dan men thans geneigd is te geloven.

Dit zou onze verkiezings-campagne kunnen zijn.

Niemand is er mee gebaat als wij het hoofd in de schoot leggen en zeggen, dat er nog geen christelijke politieke partij is. Dat weten wij allen wel. Maar dit mag ons niet tot non-activiteit brengen. Het gaat uiteindelijk niet om de organisatorische vorm, maar het gaat er om, dat wij uiting geven aan onze overtuiging, die gevormd is door het Woord van God. Ook voor het publieke leven.

D.F.

TEGEN BETALING VAN TIEN CENT kunnen bezoekers aan Montreal een goed overzicht krijgen over het werk dat daar wordt gedaan voor EXPO '67. De Canadian Lumbermen's Association heeft daartoe n.l. de hier afgebeelde houten uitkijktoren laten bouwen. (CP Photo)

Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten

ZACHTJES AAN NAAR AMSTERDAM

De oudste beschavingen zijn alle ontstaan langs grote rivieren als de Nijl, de Hoan Ho, de Ganges en natuurlijk langs de tweeling Eufraat en Tigris. Ditmaal wil ik iets schrijven over mijn bezoek aan Mesopotamië.

De geschiedenis van dit gebied is lang, schokkend en verward, maar toch is het heel gemakkelijk de grote lijnen ervan te geven. Mesopotamië (dit is grieks en betekent gebied tussen de twee rivieren) is vruchtbaar en rijk. Het gebied ten westen is woestijn, het gebied ten noorden en oosten is woest bergland. Het schema is als volgt: om de beurt overvallen bedouinen uit de woestijn en herdersstammen uit het bergland de vruchtbare vlakte. Ze heersen één, twee eeuwen, worden tot boeren en na enige tijd een gemakkelijke prooi voor een nieuw krijgshaftig volk, dat wordt aangetrokken door de rijkdom van het land.

Dit alles heeft tot resultaat een enorme vermenging van allerlei beschavingen en talen. Een stukje van dit panorama komt duidelijk uit in de geschiedenissen van de Bijbel. Assur in het noorden voert de 10 stammen weg. Dit van oorlog levende volk had voordien Babylon reeds veroverd. Dan keren de kansen: Babylon roeit bijna alle Assyriërs uit en Nebukadnezar bouwt zijn grote stad. Hij voert de twee stammen weg. Lang blijft ook dit rijk niet bestaan: In Daniël vinden we de komst van de in het bergland levende Perzen beschreven. Cyrus de Pers laat het Joodse volk gaan.

Wat is er van dit alles nu terug te vinden in het huidige Irak? Bedroevend weinig. "Babylon heet U welkom" staat er op de folder. Een aardige foto van een oude toren smukt de tekst op. Dan komt de werkelijkheid. De toren is een ontstellende "reconstructie" van de oude leeuwenpoort. De zwart geverfde muren zijn bezaaid met leeuwen en eenhoornen. Op een houten deurtje zijn keurig steen en cement nageverfd. Behalve de toren is er nog een soort droefgeestige Turkse kazerne te zien die moet doorgaan voor een reconstructie van het grote paleis van de koning. Een paar muurtjes van 2 meter hoog (verleden jaar gemetseld) moeten de hangende tuinen voorstellen. Belachelijk. Alleen

(Vervolg op pag. 2)

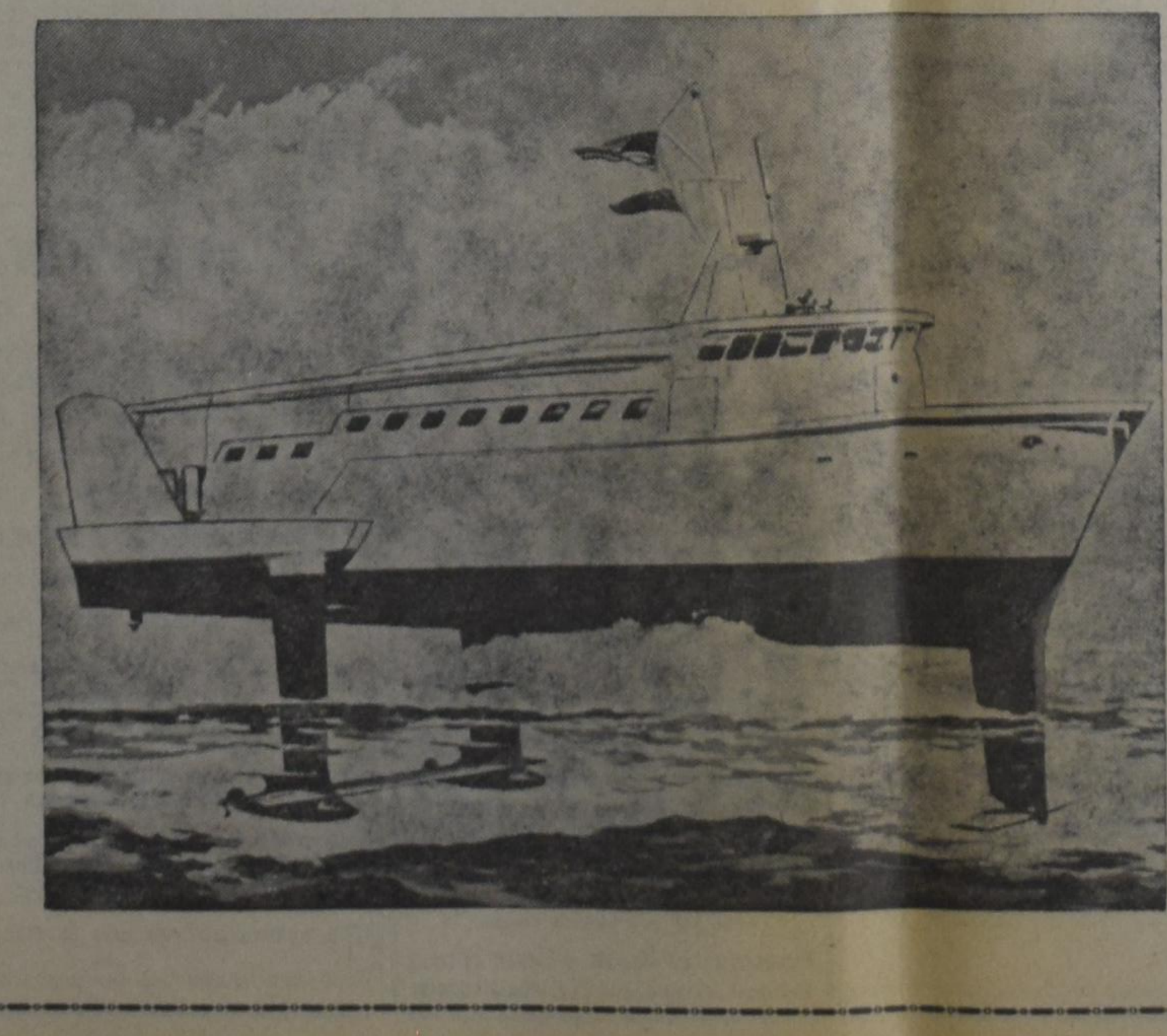

EEN HYDRAFOIL, DIE 75 PASSAGIERS KAN VERVOEREN, zal dit najaar een regelmatige dienst gaan onderhouden tussen Victoria in Brits Columbia en Seattle in Washington. Deze HS Victoria wordt de voorloper van een hele groep, die vaste diensten zullen gaan onderhouden tussen de voornaamste havenplaatsen van verschillende landen. De hydrafoil ontleent haar naam aan haar onderwater vleugels, die in het water dezelfde dienst doen als die van een vliegtuig in de lucht. Door de stijgkracht, die wordt veroorzaakt door de voorwaartse beweging van de foils wordt de romp boven het water gelicht en kan een snelheid worden verkregen, die op andere wijzen onmogelijk zou zijn.

(Telegram Photo)

REISBRIEVEN
uit het Oosten

(Vervolg van pagina 1)

van de oude hoofdstraat is nog iets over. Een paar authentieke eenhoornen en enkele inscripties in spijkerschrift zijn de volle aandacht waard.

"Mister, Babylonian stones!" Een jochie laat een paar stenen zien die hij hier gevonden zou hebben. Kennelijk heeft hij zelf wat leem gepakt, er met een lucifer wat krasjes ingemaakt en toen de steen laten drogen. "One pound, mister, very old." Och, deze kitch was niet erger dan de "restauraties", Babylon is dood en het zal nooit een toeristencentrum worden, al doet de regering dus kennelijk enige pogingen.

Veel interessanter dan Babylon is de ziggurat (tempeltoren) van Agargoef. Deze toren van 1600 jaar voor Chr. is geheel massief. De zijkanten zijn door wind en regen afgekalfd, zodat een indrukwekkend profiel is overgebleven. Een klein tempeltje ernaast is nu ingericht als museum. De gids was zo vriendelijk ons een door hemzelf opgegraven 35 eeuwen oud potje cadeau te doen.

De mooiste schatten schijnen in het museum van Baghdad te zijn, maar dat was net gesloten wegens verhuizing. Het noorden van het land is militair spergebied. Daar verdienen de soldaten hun geld met vechten tegen de Koerden. De mooie tempels daar waren dus ook al niet te bezichtigen. Al met al is het contact met het oude Mesopotamië niet zo'n succes geweest.

Volgende week iets over het moderne Irak.

Arie 't Veld.

De Princess Margaret Bridge in Fredericton, de hoofdstad van New Brunswick verbindt de beide oevers van de St. John River. Deze rivier vormt een belangrijk onderdeel van deze stad, die met haar rustige lanen, omzoomd met statige bomen, die elkaar boven Uw hoofd als een gotische boog ontmoeten, de bezoeker de woorden van de New Brunswick dichter Charles G. D. Roberts voor de geest brengen "a jewel in a dream". (Photo by Boris Spremo, Globe and Mail)

EEN EUROPESE LEKKERNIJ . . . .

LUCHTIGE DEENSE PINWHEELS

Thans kunt U een Deens gebak zo vlug . . . zo gemakkelijk bakken. Het luchtige gebak in dit nieuwe recept is werkelijk opvallend. Probeer deze heerlijke luchtige gebakjes spoedig. En vergeet niet dat eigen gebak zo gemakkelijk te maken is wanneer U Fleischmann's Gist gebruikt . . . de meest betrouwbare gist die U kan kopen.

DEENSE PINWHEELS

Levert: 15 Deense Gebakjes op.

1. Kook ¾ **kop melk.** Koel af tot lauw. Intussen, meet af in een kom: ½ **kop lauw water.** Roer er **2 pakjes Fleischmann's** Snelrijzende Droge Gist in. Laat 10 minuten staan. DAN roer grondig.
2. Roer in lauwe melk: ⅓ **kop korrelsuiker, 1 theelepeltje zout, 1 goed geklutst ei, 2 koppen vooraf gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt.** Klop totdat het smedig is. Meng er **voldoende extra bloem (ongeveer 1¼ kop)** door om een zachte deeg te maken.
3. Leg het deeg uit op een gebloemde plank (½ **kop bloem ongeveer**), maak er een bal van, sla het plat en bestuif met ¼ **kop bloem.** Rol het uit tot een 12x18 inch rechthoek. Snijd een kop zeer koude boter dun over een derde van het opgerolde deeg. Vouw het deeg in drieën zodat het 4x6 inches meet, 9 lagen dik. Herhaal dit oprollen en vouwen eenmaal.
4. Wikkel het deeg in waspapier; plaats in koelkast voor ½ uur. Rol het uit ¼ inch dik. Snijd in 15 repen ongeveer ¼ inch breed. Rol het op in een jelly rol; plaats de aangesneden kant naar boven in een ingevette 9x13 inch bakvorm. **Laat een theelepeltje vol frambozen of andere dikke jam druppelen** in het midden van elk pinwheel.
5. Laat het rijzen, bedekt, op een warme plek, tochtvrij, voor ongeveer een uur. Bak in een voorverwarmde oven (375°F.) van 25 tot 30 minuten.

Wanneer U Uw eigen gebak maakt, gebruikt dan Fleischmann's om zeker te zijn.
Een ander produkt van Standard Brands Ltd.

The A.R.S.S. in Alberta

Er was iets nieuws dit jaar in de ARSS conferenties. Voor het eerst in de korte geschiedenis werd er een afzonderlijke Alberta studie conferentie gehouden van vrijdag 3 tot maandag 6 september. Het aantal deelnemers was bijzonder bevredigend; het lag even boven de 70.

Het Holy Redeemer College, 10 mijl ten Zuiden van Edmonton gelegen, bleek een uitgezochte plaats voor een conferentie te zijn, temeer daar wij niet uitsluitend studenten maar ook zoveel mogelijk belangstellenden wilden aantrekken. In dit geval heeft de ARSS haar werk inderdaad heel dicht bij het volk kunnen brengen. Zelfs op zaterdagavond, toen Dr Runner zijn tweede lecture gaf, waren velen uit Edmonton gekomen om iets mee te maken van wat er op deze conferentie gaande was. Buitenstaanders konden het zien aan de ogen, voelen aan de stemming, ze konden de ochtendkrant lezen, die iedere morgen trouw verscheen, en daaruit hun indrukken opdoen, maar het eigenlijke ontging hen natuurlijk nog. Daarom wil ik in dit verslag de studenten zelf laten spreken, in hun eigen taal vanzelf. Een meisjesstudente gaf mij haar

IMPRESSIONS AND VIEWS

This ARSS conference seems to have opened up the academic life of the student, and as before we were in the dark, being engulfed by humanistic views, we are now beginning to see the light come through. The lectures were so enlightening that they seem to have lifted the student up out of worldly thought and given him a completely different frame of mind for academic studies. The lectures have so elevated me that it seemed as if the Holy Redeemer College was a city set on a hill with the glory of God shining all around and the Holy Spirit working in every heart. It was such wonderful Christian communion with people interested in Reformed Scientific Studies, that it will not easily be forgotten. I think the students who attended have found new meaning to their studies just by hearing these Christian lecturers. This conference gives a student more energy and will power to go on studying, especially if it has to be at a secular university. The students opened their hearts at this conference, poured out all the worldly and humanistic ideas and views that have accumulated during the year, and in their place absorb the Christian ideas and philosophies.

It is too bad that these conferences are so short; that these very important lectures have to be crammed into 3 days. This leaves the student hardly any time to think or to formulate meaningful questions.

Therefore we are all waiting eagerly for the next Alberta Conference, and when this conference comes we will see whether we have succeeded or at least progressed in putting our academic life in a Christian framework. In the meantime we are, in our studies, responding to God's ordinances, and trying hard to understand better the meaning of

"bowing before Christ's Kingship in all scientific work".

GvdH.

Uit deze bijdrage kan het ons allen duidelijk worden hoe ontzaglijk veel deze conferentie voor onze studenten in Alberta heeft betekend.

Op zondagavond na afloop van de avonddiensten, die in de stad werden bijgewoond, werd een openbare samenkomst gehouden, waar vele belangstellenden uit Edmonton aanwezig waren. Leden van de Edmonton Calvin Club behandelden in een uitvoerig gesprek de problemen verbonden aan het vruchtbare werken van zo'n studentenclub op de campus van de Universiteit. Kostelijke opmerkingen, gemaakt door de professoren Runner en VandeLaan, alsmede door Dr. Schrotenboer kunnen de jongelui helpen in de komende winter van die club iets bijzonder goeds te maken.

Maandag was de sluitingsdag van de conferentie maar tegelijk de dag waarop een grote propaganda-avond, de z.g. mass-meeting in Edmonton zou gehouden worden. Het kerkgebouw van de Tweede Kerk was zeer goed bezet, toen de Conferentie-voorzitter, Mr. John A. Olthuis, de samenkomst opende. Prof. H. Evan Runner sprak op ontroerende en aangrijpende wijze over zijn onderwerp "Wholehearted Reformed Ecumenical Task". De prachtige opbrengst van de collecte ($212.—) en de aanmelding van een groot aantal associate members bewezen dat de boodschap verstaan was en toonden de bereidwilligheid van velen, de ARSS te steunen bij de uitvoering van haar grootse opdracht.

Dr. H. VanderLaan had de mogelijkheid geopend tot een tweede samenkomst voor hen, die een Hollandse toespraak op prijs zouden stellen. Zo werd er op dezelfde tijd een Hollandse samenkomst gehouden in de Derde Kerk onder leiding van de predikant van die kerk. Ongeveer tweehonderd mensen waren daar bijeen, om te luisteren naar Prof. VanderLaan's rede over "Bidden en werken; onze taak in dit land". Het werd een machtige, onvergetelijke avond. Uitvoerige bespreking gaf de spreker aanleiding op verschillende punten nader in te gaan. De collecte van $68.— sprak boekdelen. In totaal werden ter conferentie en in de beide samenkomsten 80 nieuwe leden van de ARSS ingeschreven.

Moge de voortdurende steun en gebeden van velen de ARSS omringen als onder Gods zegen haar eerste doel, de stichting van een Instituut voor Gereformeerd Hoger Onderwijs, werkelijkheid gaat worden.

F.G.

Ontario's Brandweer Commandant

Wat betekent deze naam voor U ?

HIJ REGELT en coördineert alle werkzaamheden aangaande brandvoorkoming en brandbescherming in de Provincie.

ZIJN VERANTWOORDELIJKHEDEN kunnen worden vergeleken met een grote zakenonderneming.

WIJ ALLEN — nagenoeg 6 miljoen — hebben een aandeel in zijn verantwoordelijkheid door middel van 625 Brandweer Afdelingen en 16 duizend brandweerlieden. De waarde van de te beschermen eigendommen bedraagt meer dan 10 biljoen dollar.

OVER DE AFGELOPEN ZESTIEN JAAR groeide een versneld programma en spreidde zich uit over de gehele Provincie. Het is bekend en bewonderd over de gehele wereld.

VAN HET GROOTSTE BELANG is het standardiseren van alle brandweerslangen koppelingen, de ontwikkeling van wederzijdse brandweerhulp en de invloed van brandweer-radionetwerken geweest.

NA DE WONINGEN dienen de openbare gebouwen der gemeenten, ziekenhuizen en scholen veilig te zijn voor brandgevaar. Te dien einde worden alle bouwplannen van dit type door brandweeringenieurs op het Bureau van de Brandweercommandant onderzocht.

OPENBARE BRANDVEILIGHEID wordt het meest doelmatig uitgevoerd indien iedereen in het publiek bekend is met hun eigen deelname in dit nimmer ophoudende streven en een goed ingelicht publiek is een publiek dat veiliger is voor brandgevaar. Dit Bureau is een leider geweest in het verspreiden van voorlichting omtrent brandweer veiligheid over geheel Ontario — gewoonlijk door middel van de plaatselijke Brandweerafdeling — daarbij gebruik makend van moderne publikatiemiddelen zoals films, pamfletten, openbare voorlichtingen en uitstallingen.

OPZICHT over Gemeentelijke Brandweerdiensten is het nieuwste programma dat wijd en zijd als een waardevolle aanwinst voor doelmatige brandbescherming wordt beschouwd.

INTENSIEVE TRAINING, VERDUBBELDE UITRUSTING en bevorderingsnormen voor hoger personeel hebben de huidige Brandweer Afdeling op een hoog prestatiepeil gebracht.

HET BRANDWEER COLLEGE IN ONTARIO is een voorname factor in dit gedeelte van het programma. Sinds 1958 heeft het 3000 gepromoveerde brandweerlieden in gevorderde training afgeleverd.

NATUURLIJK vordert dit allemaal veel voorbereiding door behoorlijk getrainde, ervaren deskundigen waarvan de meesten direct onder de Brandweer Commandant van Ontario werken.

Het Bureau van de Brandweer Commandant van Ontario is een Afdeling van het Department van de Procureur-Generaal in Ontario.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

For ALL your books in Canada:
BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE
468 Brant St., Burlington, Ont., Phone 637-6354

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

JERUZALEM

Enkele jaren geleden werd de droom van iedere Christen voor ons werkelijkheid. We maakten een reis naar het Heilige Land. Misschien vraagt U zich af, hoe kan een eenvoudig emigrant zich zo'n reis veroorloven? Ook U kunt dit doen als U er iets anders voor opofferen wilt. De meeste lezers roken zeer waarschijnlijk dure (en ongezonde) cigaretten. Rekent U maar eens uit hoeveel U bespaart in enkele jaren als het roken op zoudt geven. Zeker 200 dollar per jaar? Of meer? Vele lezers rijden in grote auto's naar hun werk en naar de kerk. Wanneer U inplaats van deze grote auto een kleine (Volkswagen, Morris, enz.) gekocht zoudt hebben, had U aan afschrijven en benzine 500 à 1000 dollar per jaar bespaard. Wat zoudt U voor dit geld ieder jaar een prachtige leerzame reis kunnen maken. Wist U dat wanneer U een reis naar Nederland maakt (per vliegtuig) U voor het zelfde geld ook Parijs, Londen, Brussel, enz. kunt bezoeken en voor een kleinigheid extra Madrid, Barcelona, enz., enz.

Zo maakten wij dan voor het geld dat anderen aan cigaretten, sigaren uitgeven een onvergetelijk bezoek aan Israel, met als hoogtepunt **Jeruzalem.**

Per vliegtuig arriveert men in Tel Aviv. Een drukke stad aan de Middellandse Zee. Winkels en flats doen Europees aan. In de hoofdstraat zagen we zelfs een winkel met Bijbels! Waarschijnlijk van het één of andere zendingsgenootschap. Vanuit Tel Aviv maakten we per bus tochten naar de plaatsen die beroemd zijn door de Bijbel, b.v. Berseba - Haifa, dat zo U misschien weet, gebouwd is op de berg Karmel, Nazareth, Meer van Tiberias, enz. Iedere bezoeker zou hierover een boek kunnen schrijven.

Het grappige was dat we de enige Christenen waren in de groep. Alle anderen, inclusief de gids, waren Joods. De plaatsen welke we bezochten waren eigenlijk uitsluitend interessant voor Christenen. We verwonderden ons dan ook de gidsen te horen vertellen: "hier was het waar Jezus water in wijn veranderde". "Hier was het waar Jezus de bergrede uitsprak", enz. De gidsen, uitstekend op de hoogte van het Nieuwe Testament, waren meestal afgestudeerden van de Universiteit en spraken soms zeven talen. De gids die ons Jeruzalem (het Joodse deel) toonde sprak zelfs Nederlands . . . .

We bereikten Jeruzalem per taxi vanuit Tel Aviv. Deze taxis nemen 4 à 5 passagiers mee. Onderweg waren uitgebrande legervoertuigen als monumenten langs de kant van de weg opgesteld als herinnering aan de oorlog met de Arabieren. Onderweg stopten een man en vrouw onze taxi die ook naar Jeruzalem wilden. Er was echter geen plaats. "Iedereen wil naar Jeruzalem" zei de chauffeur. Wat we beaamden, maar met een andere bedoeling, wij dachten n.l. aan het Hemelse Jeruzalem.

We kwamen dus aan in het Joodse deel van Jeruzalem. Moderne stad met hypermoderne Universiteit en gebouwen. In Hotel David kochten we een paar prachtige schilderijen o.a. met Olijfbomen geschilderd door een Rabbi die bijna uitsluitend bomen schildert omdat volgens hem "bomen" het enige in de natuur is dat met de armen ten hemel als het ware "Hallelujah" zeggen. In Canada moesten we meer voor de lijsten geven dan we voor de schilderijen betaald hadden.

Heel interessant was het bezoek aan de berg Zion met het graf van David. De Rabbi die in het graf aanwezig was kreeg van ons een fooitje en toen stak hij een kaarsje voor ons aan en sprak een gebed uit. Op banken zaten Joden de Psalmen van David op te zeggen.

Vanaf de berg Zion heeft men het gezicht op de Olijfberg met de hof van Getsemané. Boven op de Olijfberg stond een groot modern gebouw. We vroegen onze gids wat voor een lelijk gebouw dit was. Even kregen we te horen wat we U graag willen vertellen. De Olijfberg ligt in het Arabische deel van Palestina en vanaf de top van de Olijfberg heeft men een prachtig uitzicht over Jeruzalem en de "Gouden Poort" waar Jezus op de ezel gezeten Jeruzalem binnenreed.

De Arabieren, belust op Amerikaanse toeristen, gaven de Amerikanen vergunning een groot hotel te bouwen bovenop de Olijfberg, zodat ze in gemakkelijke stoelen gezeten in gekoelde zalen van het uitzicht over Jeruzalem genieten kunnen . . . .

Om bij dit hotel te komen legden de Amerikanen een weg aan dwars door een oud Joods kerkhof. De Joden die dit zagen vanuit hun deel van Jeruzalem werden woedend en hebben niet gerust voor ze onder druk van Amerikaanse Joden stopten met de aanleg en via een andere route de weg naar het hotel aanlegden. Wat was het geval? Deze begraafplaats is n.l. de oudste Joodse begraafplaats want iedere Jood heeft als ideaal om hier begraven te worden, want ze geloven dat wanneer de "opstanding" plaats vindt, deze op de Olijfberg zal beginnen. Zeer merkwaardig.

Nog een voorval zouden we U willen vertellen. In onze groep was ook een Amerikaanse Jood waarmee we nog al een lang gesprek hadden. We vertelden hem dat wij als Christenen misschien meer geïnteresseerd waren wat er in Jeruzalem gebeurde dan zij als Joden. "Waarom?" vroeg hij. En toen vertelde ik hem dat de Bijbel ons leerde dat voordat Jezus terugkomt er een antichrist komt die op de troon in de tempel zal zitten en nu vragen we ons af, zal dit de St. Peter in Rome zijn of de Tempel in Jeruzalem? Maar, dan moet deze tempel eerst herbouwd worden. Toen vertelde hij mij dat wanneer de "Messias" komt, **Hij** de tempel zal herbouwen. Merkwaardig vonden we dat. Er zijn n.l. gelovigen die aannemen dat "DE" antichrist een Jood zal zijn, in Jeruzalem zetelende. Wanneer dit zo zou zijn dan geloven de Joden dat hij de **Messias** is. Denk daar eens over na.

Ik zou U nog heel veel meer kunnen vertellen, maar ik ben bang dat U in slaap valt. Geef liever dat roken op en ga zelf eens kijken.

J. Drent

GOOD NEWS

In OTTAWA we opened a BOOK and GIFT SHOP to serve you with THE BEST in Christian Supplies for Church, Sunday School and Societies.

★ COMMENTARIES
★ BIBLES
★ PLAQUES
★ ALL OCCASION CARDS
★ RECORDS
★ HUGUENOT CROSS, Etc.

LEO KRIJGSMAN

THE BOOK & GIFT SHOP

95 CANTER BLVD.
OTTAWA 5, ONTARIO

De Zelfstandige

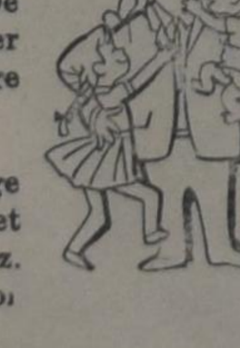

Wat verstaat men onder een **Zelfstandige?** In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

Ingezonden

Geachte heer redacteur.

Na lezing van onderstaande zult U begrijpen waarom schrijver dezes u dit schrijft met verdriet en verontwaardiging. Dat eerste, verdriet, heus niet alleen vanwege familierelaties maar ook om de trap, gegeven aan de Kerken die hij liefheeft, in een stukje berichtgeving in uw blad van 10 sept. onder 'Kerknieuws'. En daarom ook diepe verontwaardiging. Ik merk op:

1. Als er een geval van 'losmaking' is, dan weet ieder die een beetje geschiedenis kent, hoe dit omringd is door 'zeer', — waarbij aan twee kanten verdriet is. In zulk een geval mag de berichtgeving wel uiterst voorzichtig zijn, indien men er al 'heil' in ziet om zulk een bericht uit 'andere kring' verder te brengen.

2. Maar dan, — in de volgende alinea: "Enkele maanden geleden is eveneens geschorst..." Afgezien van de chronologische volgorde, dit is erg, m.h. de redacteur! Dat woord 'eveneens'. O ja, U kunt dat wel gaan 'uitleggen': bedoeld was..., dit tweede feit is ook gebeurd in die kerken..., maar het staat er niet! Hier wordt de eer van een goede naam (die in de kerken waarover u uw lezers zo inlicht, nog steeds ongerept is) geroofd.

3. Dan, uw nadere informatie van uw lezers over die schorsing; een informatie die heus naar niets lijkt. Men kan er zelfs niet van zeggen; de klok horen luiden enz.... Alsof het ging over credentie-brieven ter classis. Als u zich dan toch in uw nieuwsberichten inlaat met zulk een zaak, laat uw blad zichzelf dan eren door zuivere voorlichting, ook ter stichting van uw eigen kerk.

4. U zou dan ontdekt hebben dat het hier puur ging en gaat over het al of niet gereformeerd blijven van een kerk, en u zoudt zich daarover verblijd hebben, al hoe droef een schorsing en afzetting van een predikant ook is.

5. Tenslotte, — misschien het ergste van het hele stukje: de 'toepassing' op de preek-van-tweepunten: "Het schijnt dat eenzelfde geest,...". O, gelukkig: het 'schijnt' alleen nog maar. Echter, daar wordt het slechts erger van, want dit staat in een rubriek 'Kerknieuws', en zulk een rubriek zou nieuwsvoorziening, dat is: feiten moeten geven, en geen persoonlijke impressies van iemand die blijkbaar schrijft over dingen waarvan hij, om het zacht te zeggen, het rechte niet weet.

6. Moet ik nu zeggen gaan: "Het schijnt dat eenzelfde geest van zwartmaken en verdachtmaken, die zich in Nederland voordoet tegenover een kerken-groep die worstelt om gereformeerd te zijn en te blijven, ook hier in Canada in de pers zich voordoet"? Ik acht uw blad, gezien vorige relaties met U, daar te goed en te fatsoenlijk voor. Ik meen daarom te mogen verwachten dat u dit hele stukje met leedwezen terug neemt. Ik zelf heb namen weggelaten en er zo weinig mogelijk uit aangehaald. Wat ik u bidden mag: herhaal het, in uw terugname, a.u.b. niet. Eenmaal is al erg genoeg.

Hoogachtend, uw
G. VanDooren, predikant,
Burlington, Ont.

Naschrift van de Redactie.

Natuurlijk willen wij Rev. VanDooren graag van antwoord dienen. En dan willen wij beginnen met ons leedwezen uit te spreken over het feit, dat Rev. VanDooren meer in het bericht gelezen heeft dan bedoeld was te geven. Wij bedoelden niets anders, dan door te geven wat was voorgevallen, — althans voor zover het ons bekend was. Meer niet. Het betrof hier nu predikanten van de Canadian Reformed Churches. Nog niet zolang geleden hebben wij een dergelijk bericht gepubliceerd over een Christian Reformed predikant. Indien dit niet duidelijk genoeg is, dan willen wij het graag in klare woorden herhalen: er is geen tweeerlei maatstaf in onze berichtgeving. Er is nog minder ook maar zoiets als een sprankje leedvermaak. Dit te veronderstellen heeft ons pijn gedaan.

Rev. VanDooren raadt ons aan het betreffende bericht terug te nemen. Indien, hetgeen in het bericht stond niet waar is, willen wij dit zonder enig tegenstribbelen doen. Indien wij in dit of enig ander bericht onjuist zijn, dan is het niet anders dan normaal dat wij dit openhartig toegeven.

Maar Rev. VanDooren zegt eigenlijk niet, dat het bericht onjuist is. Zijn bezwaar is meer gericht tegen de vorm van berichtgeving. Indien wij hem althans goed begrijpen.

Berichtgeving is geen partij kiezen. Als wij, zoals Rev. VanDooren suggereert, vermeld hadden dat het een kerk betreft, "die worstelt om gereformeerd te zijn en te blijven" dan hadden wij duidelijk de zijde van de kerken gekozen, tegenover de predikanten. Dan was het geen berichtgeving meer geweest, maar oordeelvelling. En zie nu, juist dit is het wat Rev. VanDooren ons verwijt. Zijn schrijven laat duidelijk merken, dat hij ons blad aanwrijft, dat wij ons een standpunt hebben veroorloofd inzake de moeilijkheden. Dit ontkennen wij ten stelligste. En wij willen er aan toevoegen, dat wij zijn leedwezen delen, wanneer er ergens "losmaking" of "schorsing" of "afzetting" plaats vindt. En wij betreuren het diep, als hier in Canada soortgelijke moeilijkheden ontstaan als wij lezen dat er in Nederland zijn. Dit was de bedoeling van wat Rev. VanDooren de "toepassing" noemt. Meer niet.

Red.

BRAADPANNEN

Ja, ook deze importeren wij.

Echte Nederlandse geemaieerde braadpannen (B.K.)

In verschillende maten.

Vraag onze agenten.

JANKOK

95 Sheppard Ave. W., Willowdale, Ont.

Phone 223-0630

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

VIER SINTERKLAAS AAN BOORD

...EN BESPAAR 25% OP UW PASSAGEPRIJS!

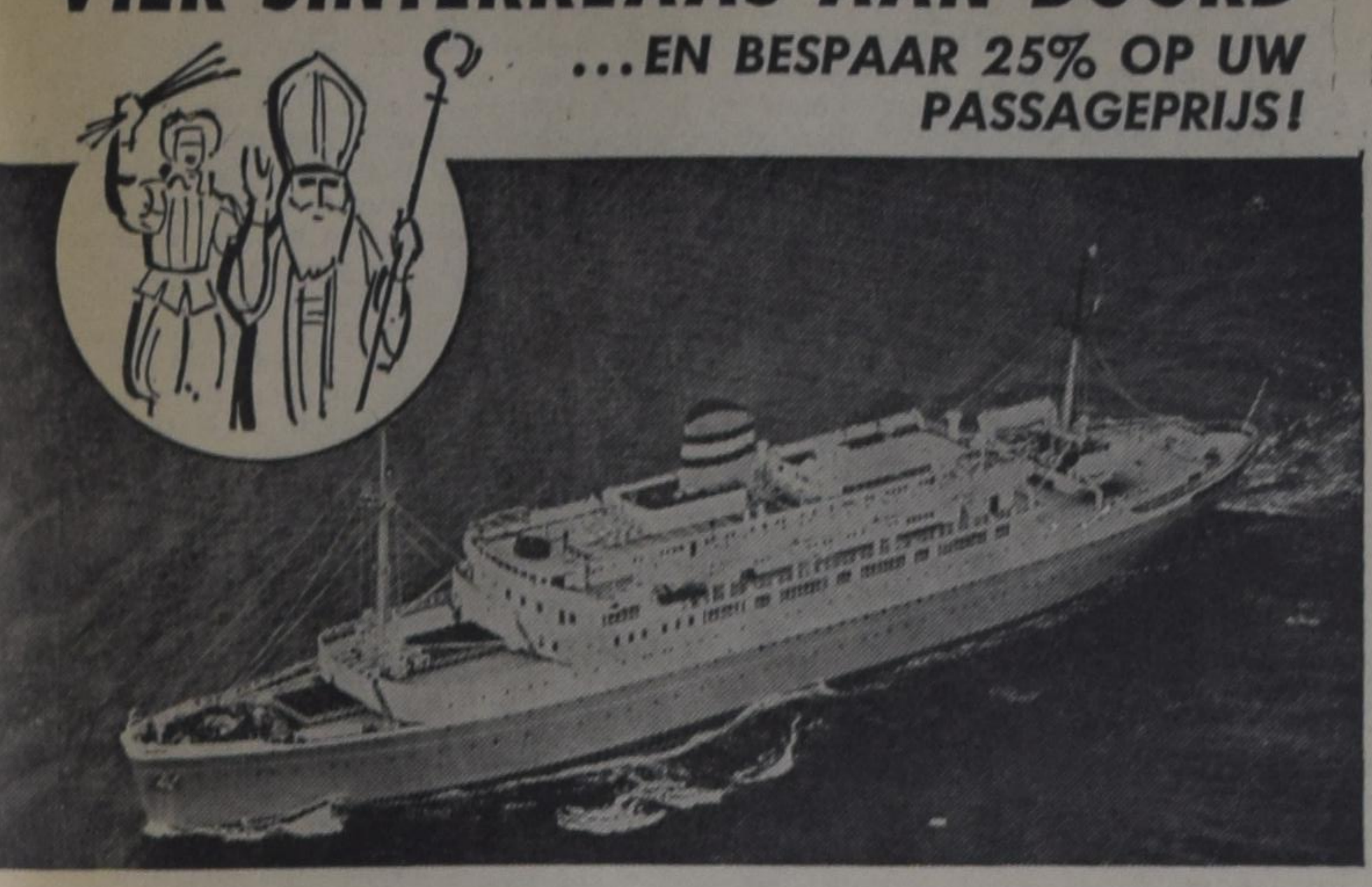

U ZULT ER VERSTELD VAN STAAN hoeveel oude herinneringen een Sint Nicolaasfeest op de Ryndam bij U opwekken. De kinderen zullen er van genieten. U komt weer geheel in de stemming voor de feestdagen in Hollandse sfeer. En U komt uitgerust vóór 5 December in Nederland aan.

DE KOSTEN? U kunt zich op de toch al lagere wintertarieven een extra 25% besparen door U aan te sluiten bij onze "Christmas in Europe" groep (minimum deelname 25 personen). Vertrek uit Montreal per s.s. RYNDAM op 23 November. U keert op 18 Januari met de prachtige STATENDAM via New York terug. U kunt 275 lbs bagage per persoon gratis meenemen en een "Pay Later Plan" is beschikbaar. Nu naar Uw reisbureau!

SINTERKLAAS AFVAART

s.s. Ryndam, van Montreal 23 Nov. Aankomst in Rotterdam: 2 Dec.

SPECIALE KERSTREIZEN VAN NEW YORK

NIEUW AMSTERDAM	24 NOV.
PRINSES MARGRIET	3 DEC.
STATENDAM	7 DEC.

VAAR MET EEN "HAPPY SHIP" NAAR IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, HOLLAND, DUITSLAND.

Holland-Amerika Lijn
DE LIJN MET HOLLANDSE TRADITIE

ATTENTION DEACONS

The Classis Hamilton Deaconal Conference

will be held in the
BURLINGTON CHRISTIAN REFORMED CHURCH
3422 New Street
D.V. on
SATURDAY, SEPTEMBER 18th, 1965 AT 1:30 P.M.
Speaker:
DR. PAUL G. SCHROTENBOER
EVERYONE TRY TO ATTEND!!

ELGERSMA'S REUNION

On Monday, September 6th, the Shady Acre's Park in Binbrook was the scene of the reunion of the Elgersma family. There were approximately 100 persons in attendance.

The weather added its favour to the enjoyable day. Games were played with prizes won. Every game which included the youngest baby to the baldest man was held. Boating was another attraction especially when one of the clan tried to jump from one boat to another and landed just inbetween the two.

For interest' sake, the Elgersma family tree is in print dated back from 1480 to date.

Enthusiastically everyone agreed on having another reunion next year D.V. on Labour Day.

By single nomination, Mrs. Jerry Groen, 24 Spruceside, Hamilton, was appointed as secretary.

Anyone wishing to join should forward their names and addresses to her to receive the latest news and their invitation to the (hoped for) yearly reunion picnic.

M.S.E.

(Ingezonden mededeling)

Nieuwe Directeur Christelijke Emigratie Centrale

Het Hoofdbestuur van de Christelijke Emigratie Centrale in Nederland bericht, dat in de vacature, ontstaan door het overlijden van Mr. G. Punt, tot directeur van de Chr. Emigratie Centrale is benoemd de heer A. Froma te Arnhem.

De heer Froma is 49 jaar oud en sinds 1954 als directeur van het bijkantoor in de provincie Gelderland te Arnhem verbonden aan de C.E.C. De benoeming van de heer Froma gaat in op 1 november a.s.

Het "Canada Pension Plan"

Al enkele malen hebben wij mededelingen in ons blad doorgegeven over het staatspensioen, waarvan de premies zullen worden betaald of ingehouden van het loon vanaf 1 januari 1966, doch waarvan de uitkeringen een jaar later, dus op 1 januari 1967 een aanvang zullen nemen. Van verscheidene lezers hebben wij in de afgelopen maanden brieven ontvangen, waarin allerlei vragen worden gesteld. Wij zullen trachten hieronder een beknopt overzicht te geven van het pensioen zoals dit officieel door de regering is bekend gemaakt. De meeste van de ons gestelde vragen zullen daardoor tevens beantwoord zijn.

De federale regering heeft onlangs een boekje uitgegeven, getiteld "The Canada Pension Plan", welk boekje in alle gezinnen in Canada zal worden verspreid (met uitzondering van de provincie Quebec, waar men een eigen, provinciale regeling heeft).

Vrijwel iedereen die werkt, komt voor het pensioen in aanmerking, ongeacht welk beroep of professie men uitoefent. Er zijn enkele uitzonderingen, die hieronder later zullen worden genoemd. In het kort dekt het pensioen zeven mogelijkheden, t.w.:

1. Ouderdomspensioen.
2. Invaliditeitspensioen.
3. Kinderbijslag in verband met invaliditeit.
4. Weduwenpensioen.
5. Wezenpensioen.
6. Invaliditeitspensioen voor weduwnaren.
7. Uitkering bij overlijden.

Verandert men van werkkring, dan worden de rechten op het pensioen hierdoor niet aangetast. **Zelfs als men Canada voor goed zou verlaten, dan blijft men recht houden op het pensioen, uiteraard tot wat men heeft bijgedragen.**

Het pensioen, zoals dit aanvankelijk is vastgesteld, blijft niet altijd hetzelfde. Het zal gelijke tred houden met de levensstandaard. Aangezien aangenomen mag worden, dat de levensstandaard geleidelijk aan zal stijgen, zal ook het pensioen in de loop van de tijd hoger worden.

Mocht men zelf (hetzij individueel of collectief met anderen) reeds een pensioenregeling hebben, dan moet men toch aan het Canada Pension Plan deelnemen. Omgekeerd, de rechten die men heeft krachtens het Canada Pension Plan staan geheel los van een privé pensioen, hetgeen betekent, dat een privé pensioen door het staatspensioen niet wordt beinvloed.

WIE VALT ER ONDER?

Iedereen die werkt is verplicht aan het Pensioen Plan deel te nemen, behalve de hieronder genoemde uitzonderingen. (Werkgevers zijn dus eveneens gedekt.) Om gedekt te zijn moet men tussen 18 en 70 jaar oud zijn en minstens $600 per jaar verdienen (als werknemer) of $800 per jaar (als werkgever).

WIE VALT ER NIET ONDER?

1. Zij die voor hun echtgenoot (echtgenote) werkzaam zijn.
2. Zij, die in dienst zijn van hun vader, moeder of enig ander persoon, die hen onderhoudt, maar daarvoor geen loon in contanten betaalt.
3. Tijdelijke betrekkingen, die geen verband houden met het bedrijf of de zaak van de werkgever.
4. "Migration workers", zoals men ze vindt op boerderijen, bij de jacht, visserij, pelsjagen, houthakkers ("logging"), — mensen, die minder dan 25 dagen per jaar voor dezelfde werkgever werken of minder dan $250 per jaar verdienen bij dezelfde werkgever.
5. Mensen, die werken als lid van een religieuze orde, of die een blijvende belofte van armoede hebben afgelegd, tenzij andere regelingen zijn getroffen.
6. Onderwijzers of onderwijzeressen, uit een ander land, die uitgewisseld zijn.

Provinciale regeringen, Kroon ondernemingen, internationale organisaties, de strijdkrachten, kunnen al dan niet aan het Plan deelnemen.

UW SOCIAL INSURANCE NUMBER

Een ieder, die door het Plan is gedekt, moet een **Social Insurance** nummer hebben. De meeste hebben dit reeds, doch indien men het niet heeft is het van belang, dat men er een krijgt. Zonder nummer loopt men de kans wel te moeten betalen voor het pensioen, doch niet ten volle hiervan te profiteren. Werknemers kunnen aanvraagformulieren van hun werkgevers krijgen. Zelfstandigen kunnen hun aanvraag indienen bij de kantoren van de Unemployment Insurance Commissions, het Taxation Division of the Department of National Revenue, bij het Department of National Health and Welfare en na 15 oktober a.s. bij een postkantoor.

Bij alle correspondentie over het pensioen, dient men zijn Social Insurance nummer te vermelden.

PREMIES

Men betaalt alleen van zijn loon of salaries, — of indien men zelfstandig is, uit het inkomen van zijn bedrijf. Inkomens uit beleggingen, lijfrenten of pensioenen vallen hier dus niet onder.

Werknemers betalen op de basis van hun loon tot een maximum van $5.000. Verdient men dus meer dan $5.000 per jaar, dan telt het meerdere niet mee. Evenmin tellen de eerste $600 per jaar mee voor premieberekening. Deze worden dus afgetrokken. De premies worden door de werkgever van het loon afgehouden (te beginnen 1 januari 1966).

De premie die u moet betalen, wordt als volgt berekend:

1. Schrijf uw jaarlijks inkomen op (tot maximaal $5,000).
2. Trek hier $600 van af.
3. Vermenigvuldig de uitkomst met 9.
4. Vermenigvuldig dit bedrag met 2.
5. Neem hiervan het laatste cijfer weg.
6. Deel dit verkregen bedrag door 100.

Het antwoord dat u hierdoor krijgt is uw jaarlijkse bijdrage.

De werkgever betaalt een gelijk bedrag.

Een zelfstandige kan zijn jaarlijkse bijdrage als volgt berekenen:

1. Schrijf het bedrag van uw jaarlijks inkomen op (max. $5.000).
2. Trek hiervan $600 af.
3. Vermenigvuldig dit met 9.
4. Vermenigvuldig dit bedrag met 4.
5. Neem hiervan het laatste cijfer weg.
6. Deel het verkregen bedrag door 100.

Deze premie moet door zelfstandigen rechtstreeks aan de Taxation Division worden betaald.

Alle premies mogen worden afgetrokken van het inkomen voor inkomenbelasting. Dit brengt met zich, dat het pensioen t.z.t. belastbaar is.

BEDRAG VAN HET PENSIOEN

Het pensioen bedraagt 25% van uw gemiddelde inkomsten (met het maximum van $5.000 per jaar) sinds de 18-jarige leeftijd of de datum dat het plan in werking trad, d.w.z. 1 januari 1966.

Hieronder volgt nu het antwoord van velen, die ons schreven, namelijk wanneer ben ik pensioengerechtigd.

In 1967 kunt u pensioen aanvragen, wanneer u 68 jaar oud bent.

In 1968 wanneer u 67 jaar bent.

In 1969 wanneer u 66 jaar bent.

In 1970 wanneer u 65 jaar bent.

U behoeft het niet in die jaren aan te vragen. U kunt blijven werken en premiebetalen tot u 70 jaar bent en in dat geval aanspraak hebben op een hogere pensioenuitkering. Wanneer men 70 jaar oud is, houdt de premiebetaling op, ook al werkt u door en blijft u dus doorverdienen.

INVALIDITEITSPENSIOEN

De regeling voor invaliditeitspensioen gaat eerst in in mei 1970. Deze laten wij hier verder onbesproken, omdat niemand hiervan de eerstkomende vijf jaar kan profiteren.

UITKERING BIJ OVERLIJDEN, WEDUWEN- EN WEZENPENSIOEN

In zekere zin geldt hetzelfde voor de hierboven genoemde uitkeringen. **Hiervoor gaat de regeling eerst in op 1 februari 1968.**

Nabestaanden ontvangen als dan een uitkering ineens in geval van overlijden van een verzekerde.

Weduwen ontvangen p. mnd. $25 plus 37½ per cent van het pensioen, dat hun echtgenoot zou hebben ontvangen op zijn 65e jaar, indien zij zelf nog geen 65 jaar oud is. Is zij dat wel, dan ontvangt zij 60% van het pensioen, dat haar man op 65-jarige leeftijd zou hebben ontvangen.

Indien de vader sterft, ontvangt de moeder (of voogd) voor ieder kind $25 per maand, zolang dit kind nog geen 18 jaar en ongehuwd is. (Studerende kinderen zonder inkomen tot 25 jaar). Dit geldt voor de eerste vier kinderen. Voor ieder kind meer dan de vier eersten bedraagt het pensioen $12.50 per maand.

U MOET AANVRAGEN

Het pensioen, in welke vorm ook, komt niet automatisch. Velen menen dat men kan wachten tot de eerste cheque komt, zoals dit b.v. het geval is met de kinderbijslag.

MEN MOET ZELF VOOR ZIJN PENSIOEN AANVRAGEN, indien men meent daarvoor in aanmerking te komen.

Hieronder laten wij de districtskantoren volgen, waar men verder alle inlichtingen krijgen kan:

Newfoundland:
St. John's Building 102,
Pleasantville.
Prince Edward Island:
Charlottetown, Dominion Bldg.
Nova Scotia:
Halifax, Ralston Building,
105 Hollis St.
New Brunswick:
Fredericton, Federal Building,
633 Queen St.
Ontario:
Toronto, 25 St. Clair Ave. E.
Manitoba:
Winnipeg, MacDonald Building,
344 Edmonton St.
Saskatchewan
Regina, Dominion Government Building, Scarth St. at Victoria.
Alberta:
Edmonton, Federal Building,
107th Street.
British Columbia:
Victoria, Federal Building,
1230 Government St.

ATTENTIE

Het Canada Pension Plan is géén vervanging van de premievrije Old Age Security Act. Onder deze wet ontvangt iedereen die 10 jaar in Canada gevestigd is $75 per maand wanneer hij of zij 70 jaar oud is. Deze leeftijdsgrens wordt in 1966 teruggebracht tot 69 jaar, in 1967 tot 68 jaar, in 1968 tot 67 jaar, in 1969 tot 66 jaar en in 1970 tot 65 jaar.

Deze $75 komt dan echter bij het pensioen uit het Canada Pension Plan. (Wie in 1966 69 jaar wordt dient nu reeds aan te vragen! Formulieren daarvoor zijn op de Postkantoren verkrijgbaar. Man en vrouw kunnen elk $75 ontvangen en dienen — gelet op de leeftijd — afzonderlijk aan te vragen.)

A NEW HOME
in a
NEW LAND

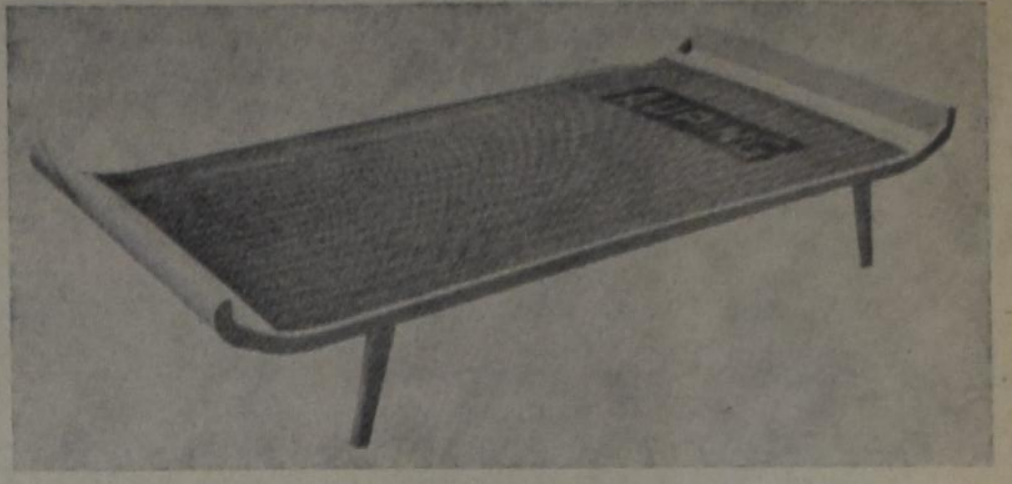

NEWCOMERS
and
OLDTIMERS:
Everyone
sleeps HEALTHY on an Original **AUPING**

Ideal Units for Children's, Teenagers' and Students' Rooms

KNOB HILL FURNITURE AND APPLIANCES LTD.

2623 EGLINTON AVE. E.
SCARBORO, TORONTO
AM 7-3381

OX 9-3741

1597 ISLINGTON AVE. N.
REXDALE, TORONTO
741-3420

Alle bankzaken
op één adres

In een paar minuten zijn ze weer terug, en hebben zij al hun bankzaken afgedaan. Op dit moment willen zij een cheque incasseren, willen zij iets uit hun "safety deposit" loket halen, of laten zij hun spaarbank-boek bijwerken. En de volgende keer? Misschien heeft hij een lening nodig; of wil zij een postwissel kopen voor de verjaardag van haar tante. Een bekwame, beleefde staf van personeel zorgt voor hen; en mochten zij hulp behoeven voor een financieel probleem, dan is de chef gereed — de juiste man om dingen mee te bespreken. Het is een complete dienstverrichting met getrainde mensen. Gemakkelijk — één adres bij Uw chartered bank.

DE "CHARTERED BANKS"
DIENEN WAAR U WOONT

Met 5.650 bijkantoren, verspreid over geheel Canada, brengen de (chartered) banken alle bankzaken binnen ieders bereik.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

VAN ANDERE DRUKPERSEN

KERK EN VARKENSVLEES

De Protestantse kerken van Denemarken en de Rooms-katholieke kerk aldaar hebben gezamelijk een oproep gedaan om het overschot aan varkensvlees te zenden aan behoeftigen in andere landen.

De oproep, die veel aandacht heeft gekregen in de Deense pers, televisie en radio, werd voor het eerst verleden week zondag in de Lutherse gemeenten gedaan. Men wil allereerst gelden verzamelen om verscheping overzee mogelijk te maken van 17.000 ton gezouten en ingeblikt varkensvlees doch de campagne heeft een veel diepere betekenis. Het gaat eigenlijk om het gehele probleem van de overproduktie aan varkensvlees. Er is op het ogenblik een overproduktie die wekelijks een waarde bedraagt van twee à drie miljoen dollar, hetgeen gedeeltelijk te wijten is aan de mislukking van de onderhandelingen van de Gemeenschappelijke Markt. In Denemarken zijn de opslagplaatsen vol en de gehuurde ruimte in Duitsland en Zweden is niet meer toereikend. De coöperatieve exportorganisatie van de boeren heeft al gedreigd het overschot te vernietigen.

De Deense kerken hopen dat zij erin zullen slagen dat het vlees óf geschonken zal worden of aan hen verkocht tegen een sterk gereduceerde prijs.

De actie in Denemarken werkt samen met de afdeling Interkerkelijke Hulp van de Wereldraad van Kerken. Uit negen landen zijn reeds verzoeken binnengekomen om het vlees te mogen ontvangen.

De eerste lading werd op 16 juli verscheept naar Belgrado voor de slachtoffers van de overstromingen van de Donau. Verder zijn er verzoeken gekomen uit de Philippijnen, Ghana, Spanje, Jamaica, Griekenland, Korea, Italië en Burundi. In Zwitserland en Duitsland hebben ook reeds kerken giften voor het doel geschonken. Een privé luchtvaartmaatschappij in Denemarken heeft transport aangeboden terwijl Shell Oil Company 17.000 liter brandstof heeft gegeven.

— Centraal Weekblad

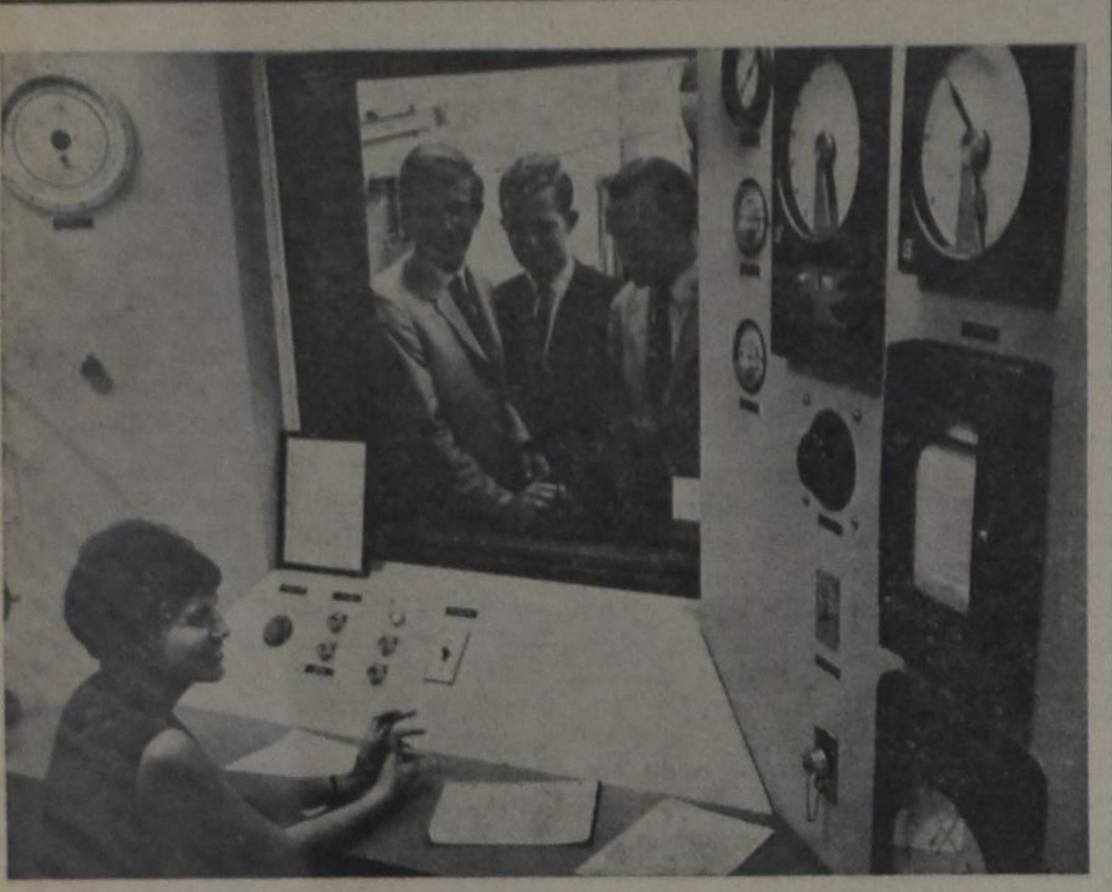

NEDERLANDSE STUDENTEN OP BEZOEK

Sheridan Park Research Community, hetwelk 17 mijl ten westen van Toronto is gevestigd, kreeg onlangs bezoek van leden van de AIESEC, de Franse afkorting van "International Organization of Business and Economic Students". Door samenwerking tussen de provincie Ontario en industriële ondernemingen, hebben de studenten deze zomer in Toronto kunnen studeren in economie, handels- en wetenschappelijke ontwikkeling. De foto toont drie studenten uit Nederland, n.l. (van links naar rechts) Henk Mooren uit Rotterdam (student aan de Economische Hogeschool te Tilburg), Willem Bol uit Rotterdam (student aan de Nederlandse Economische Hogeschool te Rotterdam), en Joseph Paul Kieboom uit 's Hertogenbosch (eveneens studerend aan de Economische Hogeschool te Tilburg. Zittend is Carolyn McMaster van de University of Toronto, secretaresse van het Toronto Oiesec Comité.

Sheridan Park Research Community is een $-100 miljoen wetenschappelijk centrum uitsluitend bestemd voor industrieel onderzoek.

(Foto: Ont. Dept. of Economics and Development)

SPRITUALS

spirituals
zwart goud
gloeiende kolen
op de hoofden
der bleke christenen

steek een trompet
steek de vlam
van een trompet
in de nacht

steek een fakkel
steek het lemmet
van een fakkel
diep in de nacht

ja steek een trompet
van vurige vreugde
steek de laaiende vlam
van een fakkel
diep in het hart
van de nacht

ja vurige tongen
van een fakkel
ja laaiende gloed
van een trompet
diep in ons hart
diep in het hart
van onze nacht

Jaap Zijlstra

VOORTMANS Dutch Style COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

Holland

De nieuwe afvaartlijst tot eind October 1966 is uit met de bijbehorende prijslijst. Vraag hem aan zonder verplichting bij Lucas Koops, Manager van

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336

1642 Bayview Av.,Toronto 17 Ont.

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT !

Agio Sigaren

Zijn beter

Agio Fixe	$1.30	per 10
Agio Garant	1.55	„ 10
Agio Gouden Oogst	2.25	„ 10
Agio Grand Prix	2.50	„ 10
Agio Petitos	1.90	„ 20
Super Senoritas	2.10	„ 20

P. J. SCHOLTENS IMPORTS

P.O. Box 507

Waterdown, Ont.

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(36)

Nu komt Anks stem, rustig en toch wat vreemd van klank. Ook zij kijkt al met Emi's toekomstogen. "Wat prutsklein is het hier, hè mam. Nou, dan zult u daar toch wel wat anders zien."

Emi ergert zich eraan, want ze wil dat andere nog niet zien.

"Maar mooi, Ank," zegt ze haast bestraffend. "Daar dat dorp, met z'n kerktorentje en al die huisjes eromheen."

"Ja, 't is wel aardig, maar zo afgezaagd."

"En die molens dan, Ank."

"Nou mam, die zult u daar heus niet missen. 'k Weet zeker, dat u nooit zult denken: hè, 'k wou dat ik nu eens 'n molen zag."

Ted, op de bank voor hen, barst in lachen uit. "Je nuchtere dochter, Emi. En ze heeft gelijk ook. Maar jij voelt dat alles nu natuurlijk heel nauw aan je hart liggen."

En 't zal aan m'n hart blijven liggen ook, denkt Emi koppig.

"Nou oom Ted," Ank duwt even tegen z'n schouder, "heeft u ooit naar een molen verlangd?"

"Ik kan het me niet herinneren."

Zo praten ze nu om mij, denkt Emi en ze laat hen maar begaan. Maar dat is het niet; dat molentje, dat slootje en dat bruggetje.

"Och nee Ank, dat geloof ik ook niet, dat ik ooit naar een molentje zal verlangen."

Maar Emi weet, dat dit toch haar leven is geweest. Dat dit alles bij elkaar haar bestaan heeft gevormd. Dat ze dit af moet breken, ieder moment dat ze hier rijdt. Ieder moment dat er weer iets voorbijglipt, altijd weer voorbijglipt.

Anks gedachten zijn niet bij de molentjes gebleven, maar weer vooruitgesneld, naar de grote reis.

"Mam, ik kan me er best zo'n beetje een voorstelling van maken hoe u het daar zult hebben. Van de kiekjes van Berny en van de anderen. O, enig, ze staan natuurlijk allemaal op het vliegveld als jullie aankomen! Wat zal tante Micky enthousiast zijn ..."

Ank zwijgt, want opeens herinnert ze zich haar dagdroom, dat ze zelf aan zou komen en Berny er zou staan ...

Vlug springt ze op iets anders over. "Mam, u moet heel gauw kiekjes sturen van het huis. En het uitzicht ... o, dat vind ik altijd zo belangrijk. Vast niet zo'n saaie straat als we hier hadden. En het interieur natuurlijk ... Mam, ik ga iedere dag uitzien naar post."

"We zullen allemaal iedere week schrijven," belooft Luci heel spontaan.

Ank schatert. "Jullie zeker! En dan Engselse brieven."

"O nee," zegt Ad heel serieus, "want die kun jij niet eens lezen."

"Ho ho mannetje, weet je wat ik dan doe? Dan stuur ik ze gecorrigeerd terug."

"Dan ga je er zeker mee naar die Engelse leraar, hoe heet ie ook weer, o ja, de Klef."

"Ja, dat dacht je."

Maar Luci fleurt een beetje op van dat geharrewar. Ze springt op en neer om ook aan 't woord te komen. "Nou Ank, en dan krijgt hij het vuurrood terug, geloof dat maar."

Achter het stuur knikt Ted voldaan om zoveel slagvaardigheid, maar Emi's gedachten springen meteen een andere richting uit. "Arme Ank, hoe moet je het straks stellen, zonder al dat gekibbel en die bekvechtrij."

Ze schrikt van haar eigen woorden. Waarom raak ik dit nu aan?

Maar dapper weet Ank haar vrolijkheid te handhaven. Ze heeft zich voorgenomen, dat mam er niets, maar dan ook totaal niets van mag merken, hoe erg ze het vindt. Toch schemert er iets in haar stem door, als ze zegt: "Ik zal gewoon een zucht van verlichting slaken als ik die twee de lucht in zie gaan."

Luci kan dit niet verwerken, ze voelt niet aan dat dit een vlag is om te bedekken wat zeer doet van binnen. Voor Emi langs buigt ze zich naar Ank. "Vind je 't echt fijn dat we weggaan?"

Ank grijpt het anders zo stevige handje, dat nu slapjes in de hare ligt. "Natuurlijk niet, lieve troel. Ik zal jullie best wel missen, hoor."

"Nou, en wij jou ook," zegt Luci heel kleintjes.

Emi knijpt haar vingers samen. Nee, deze kant moet het niet op.

"Hoi!" schreeuwt Ad er weer bovenuit. "Ank? Nou, die heeft toch haar Chris om mee te vechten! Hij zal haar best wel eens lekker zitten pesten."

"Hè, toe nou," tempert Emi.

Luci schudt van nee, haar hand nog steeds in die van Ank.

"O nee," zegt ze heel waardig en heel wijs, "dat is liefde. En dan maak je geen ruzie."

Het gesprek is opeens uit en meteen is alle aandacht weer voor de omgeving. Ze rijden nu langs een spoordijk. Een trein haalt hen in. Ad ziet hem het eerst, hij ligt nog iets achter. "Toe oom ... pappa, zet 'm op, laat ie ons niet inhalen!"

Emi's gedachten gaan terug naar vanmorgen. Het maakt haar beschaamd. Meteen herinnert ze zich voorvallen van vroeger, uit haar huwelijk met Merel. Ook strubbelingen, wat zo helemaal tegen Merels aard inging, maar ze waren er toch en Emi weet: het leven is er vol van, waar twee mensen zijn ...

Anks krullen kriebelen haar in 't gezicht. "Mam, weet u nog, toen we in 't huis kwamen, dat luchtje van tante Guus, dat we dat eerst zo naar vonden? En 't vorige huis, mam, daar denkt u toch ook nooit meer aan?"

"Hè kind, was je weer terug ... bij de molentjes?"

"Ja," lacht Ank, "ik zag er weer een. Nee, u kunt het net niet meer zien, het is al voorbij."

"En daardoor maakte je je weer zorgen. Nu, mamma zal best kunnen wennen, hoor. Maar jij ..."

"Ik ben 't zere plekje," probeert Ank te schertsen. "Toe mam, vooruit hoor, vandaag alleen maar blij zijn."

Weer zijn Anks krullen tegen Emi's wang. "Ik vind het zo ontzettend fijn voor u, dat ik het niet kan zeggen. Natuurlijk zal ik best eens een beetje verlangen; nou, dan zullen tante Guus en oom Koos me heus wel troosten. En Chris, die maakt alles goed. Mam, u vindt Chris toch ook énig, hè?"

"Hééé," spat Teds stem zomaar tussen hen in. "Wat zitten jullie daar te smoezen? Kijk liever eens voor je uit. Naar boven, bedoel ik. Gauw ... naar links ... daar gaat er een!"

"Jaaa!" Luci en Ad schreeuwen van plezier. Boven het polderland, in het wat valse licht van een nauw doorgebroken zonnetje, zweeft een zilveren vogel, in een vreemde schittering afstekend tegen het donker van de laag hangende wolken, die hier en daar breken en waarboven, even zichtbaar tussen wolkenflarden, toch het blauw is van de hemel.

Louitje duwt z'n neusje tegen het glas.

"Oooh, daar gaat ie al!"

Emi stelt hem gerust, maar ze krijgt toch een raar gevoel van binnen als ze het langzame optrekken ziet. "Nee hoor jonkie, ons vliegtuig staat nog rustig op het veld. Dat staat netjes op ons te wachten."

Ank wordt meteen enthousiast. "O, wat enig, wat zou ik er graag even in willen zitten. Alleen om de vliegtocht zou ik wel mee willen. Mam, wat zal het prachtig zijn. Juist met zo'n beetje bewolking. En als je daarboven vliegt ... net allemaal gouden sneeuwbergen, ik heb het eens op de film gezien. Magnifiek. En als je dan daar tussendoor telkens even naar de aarde kunt kijken ..."

"Daar gaat er nóg een!" gilt Louitje. Meteen zwenken ze een zijweg in. Emi ziet het laatste A.N.W.B.-bord: Schiphol staat erop. En dan is dat ook al voorbij.

Op een kluitje lopen ze over het grote terrein. Voor hen strekt het K.L.M.-gebouw zich uit.

"Welke ingang moeten we nu hebben?" vraagt Emi zenuwachtig aan Ted.

Boven hun hoofden is weer het gedaver van een vliegtuig. Dan opeens zien ze grootvader, die lang en kaarsrecht bij een deur naar hen staat te wenken.

"O!" Emi holt de anderen vooruit, hem tegemoet. En dan is er geen tijd meer om te denken, als ze worden opgevangen in het internationale reizigersgezelschap. Ze wachten bij de douane, zien hoe briefjes langs lijntjes heen en weer gaan, en na een tocht door gangen en langs trappen vinden ze grootvader eindelijk boven terug in een wachtkamer. Daar is ook het verrassende van het wijde uitzicht op het vliegveld, met z'n talloze zilveren vogels, waarvan enkele juist wegrijden, en andere ver weg nauwelijks een meter van de grond boven de landingsbaan zweven. Dan dondert er een vlak boven het veld.

"Deze kant op," zegt grootvader en wijst naar een hoek van de restauratiezaal. "Daar zitten we."

Als Emi omkijkt, ziet ze er een hele familie bij elkaar. Ook familieleden van Chris ... Dat verwarmt haar nog het meest, want zij zijn natuurlijk alleen om Ank gekomen.

"O, wat enig, dat jullie er allemaal zijn!" Emi straalt en weet niet waar ze het eerst handen moet drukken.

De hoek is door hoge planten wat afgescheiden van het overige gedeelte van de restauratie, een enorme ronde bank is voor hen vrijgelaten, terwijl de anderen met stoelen de kring hebben aangesloten.

Het is er zomaar een gezellige drukte. Ze praten allemaal door elkaar en telkens zit weer een ander eventjes naast Emi. Louitje gaat van schoot tot schoot en Luci is door zoveel belangstelling van ooms en tantes haar angst te boven. Ze heeft weer kleur op haar wangen, als ze wat ronddraait tussen de tafeltjes. Het ontbijt heeft ze vanmorgen laten staan, maar haast hongerig valt ze nu aan op het gebak, dat bij de koffie wordt gepresenteerd.

Het wordt zo geen nerveus wachten; wel schrikken ze telkens even op door de microfoonstem, maar weten dan meteen: dit is ons vliegtuig nog niet. En als diezelfde stem dan aankondigt: reizigers voor New York moeten zich klaarmaken, overvalt het Emi toch nog. Het geeft haar een grote schrik. Nu is het zover, weet ze en kijkt haast wanhopig van de kleintjes naar Ank, naar vader, naar de andere familieleden, tot haar blik blijft rusten in die van Ted. Hij staat daar, heel rustig, en het is haar of hij er op z'n post staat om juist die blik van haar op te vangen. Hij lijkt zo groot, met iets over zich van een overwinnaar. Z'n regenjas hangt los en wat slordig om hem heen en de panden slieren haast de kopjes van de tafeltjes, als hij op haar toekomt. In 't voorbijlopen neemt hij Louitje bij de hand, wenkt dan Luci en Ad.

"Vrouw," klinkt z'n stem als een triomfkreet, "we gaan. Kom kinderen."

(Slot volgt)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rate below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Farms *Farms*

160 ACRES
Goede gebouwen, silo, 30 stuks vee. Prijs $17.000.—.

—

90 ACRES
Goede gebouwen, ingericht voor zeugen.60 Zeugen gaan met de farm. Prijs $22.000.—.

—

80 ACRES met gebouwen
Prijs $15.000.—.

—

320 ACRES
2 Huizen, grote barn, 90 stuks vee, al de machines, melk contract. Prijs $95.000.—.

—

222 ACRES
Stenen huis, grote barn, 40 stuks vee, machines, melk contract. Prijs $60.000.—.

—

100 ACRES
Goede gebouwen, 24 melkkoeien, 18 stuks jong vee, machines. Prijs $32.000.—.

—

200 ACRES
10 Kamer huis, grote barn. Prijs $30.000.—.

—

240 ACRES
160 bewerkbaar. Mooi stenen huis, goede barn, silo. Prijs $23.000.—.

—

120 ACRES
Goede gebouwen. Prijs $16.000.—.

—

200 ACRES
Groot stenen huis, grote barn. Prijs $25.000.—.

—

180 ACRES
Huis, barn, 45 stuks vee, al de machines. Prijs $35.000.—.

—

290 ACRES
3 Huizen, 3 barns. Prijs $78.000.—.

—

150 ACRES
10 Kamer huis met grote barn. Prijs $38.000.—.

—

115 ACRES
Goede gebouwen, silo. Kan gekocht worden met vee en machines. Prijs voor deze farm $21.000.—.

C. Buruma
Salesman voor
JOHN BOSVELD
R.R. 2, CLINTON, ONT.
482-3287

For the fourth time the Lord entrusted us with one of His little ones.

ANNETTE—HILDA

Born July 21st, 1965.

Amse and Ans Pel
Roy Amse
Mark David
Glenda Jayne Tena

9725 Eucolyptus, Chino, California, U.S.A.

With gratitude to God we announce the birth of twin daughters.

We call them

HELEN MARIE
and
BRENDA AUDREY

Two sisters for Irene, Margaret, Martin, Freddie and Brian.

John and Alice Woudstra

11950 - 56 Street,
Edmonton, Alberta, Canada.

Op 7. oktober 1965, zo de Here wil, hopen onze geliefde ouders en grootouders

JAN VANDER BEEK
en
EVERDINA
VANDER BEEK—SPIERING

de dag te herdenken dat zij 45 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Penticton, B.C.:
Bert Vander Beek
Penticton, B.C.:
John en Nolda Smeding
Eddy
Lethbridge, Alta.:
Tony en Ann Vander Beek
Penticton, B.C.:
John en Joan Antonides
Evelyn
David
Douglas
Edmonton, Alta.:
Lloyd en Nettie Westra
Barbara
Linda
Kenneth
Lethbridge, Alta.:
Joe en Frances Vander Beek
Timothy
Gail

905 - 16 Street South,
Lethbridge, Alberta.

Receptie: Thanksgiving Day, 11 oktober 1965, van 7-9 uur. n.m.

Op 24 september a.s. hopen wij dankbaar het feit te herdenken dat onze ouders en grootouders

R. J. KOOI
en
G. KOOI—ENGEL

voor 40 jaar in het huwelijk zijn getreden.

J. Kuntz-Kooi
F. Kuntz
Tineke, Reinder, Freddy en Angela
J. P. E. Kooi
G. J. Kooi-Vanhaelen
Reinder, Jean, Margaret en Christine
R. J. Koolhaas
J. Koolhaas-Visscher
John

121 Calvin Street, Ancaster, Ont.
September 1965.

Met dankbaarheid aan God hopen wij op 23 september 1965 de 40-jarige echtvereniging te herdenken van onze geliefde ouders

KASPER VAN GURP
en
IDA KOPPENAAL—VAN GURP

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

R.R. 1, Ostrander:
Jack van Gurp
Nelly van Gurp
R.R.1, Kingsmill:
Gerry en Floor Saarloos
R.R. 1, Brownsville:
Ida en Gerrit Janssen
R.R. 1, Belmont:
Harry en Jane van Gurp
R.R. 2, Springfield:
Gre en Jack Kaastra
R.R. 1, Ostrander:
Rie van Gurp
Kasper van Gurp
R.R. 1, Aylmer:
Neil en Teresa van Gurp
R.R. 1, Ostrander:
Jake - Joanne
en 22 kleinkinderen.

R.R. 1, Ostrander, Ont.

The Lord willing, on Septemebr the 19th, 1965 we hope to celebrate with our beloved parents

DIRK BELDMAN
and
JOHANNA BELDMAN—HIJERMAN

the occasion of their 25th wedding anniversary.

We hope the Lord will bless them together for many years to come.

Their grateful children:
London, Ont.:
Bill and Clara Beldman.
Nanticoke, Ont.:
Ineke and Rinus.
John.
Anne.
Mary.
Richard.
Margaret.

R.R. #1, Nanticoke, Ont.

Reception Friday September 17 in the Community Hall, Jarvis, Ont.

On September 24th, 1965, the Lord willing, we hope to commemorate the 25th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

JOHN WILLIAM BOMHOF
and
JOHANNA
BOMHOF—RYFKOGEL

That the Lord may spare them for each other and for us for many years, is the wish of their mother:

Bilthoven, Netherlands:
J. Ryfkogel-Roozeboom

and their grateful children:
Chilliwack, B.C.:
Gerda and Wernart VanDeventer
David.
Victoria, B.C.:
Kootje and Bill
Joanne and Cor Tolsma
Yvonne
Margaret
Wilma and Herman
Hans, Billy, and Christina.

On Monday, September 27th, 1965, we hope to celebrate with our dear parents

LAMBERTUS SEINEN
and
HERMINA SEINEN—WITHAAR

the occasion of their 25th anniversary.

That the Lord may spare them for many more years, for each other and for us, is the wish of their thankful children:

Henry
Margareth and John Wynia
Ali
Jean
Jenny
Mary
Betty
Nancy

and two grandchildren:
Elly May and
Doreen Wynia

Box 52, Houston, B.C.

Op 2 september 1965 nam de Here plotseling uit ons midden weg mijn geliefde echtgenoot en dierbare, zorgzame vader

JOZUA VAN HAM

in de leeftijd van 49 jaar.

28 Chestnut St., Aylmer,

Zijn geliefde vrouw:
Annie Van Ham-Oosters
en kinderen:
Matthew
Kees
Wimmy
Nancy
John
en broer:
Willem Van Ham

De ter aarde bestelling heeft plaats gehad op 4 september 1965.

FARMS TE KOOP

Een **100 ACRE FARM.** Deze farm is gelegen een paar mijl van Stratford, ½ mijl van de hoofdweg. De grote barn heeft plaats voor 40 melkkoeien, ook zijn er verschillende boxstalls voor varkens en jong vee. Het 4 slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien. Deze farm is leeg en kan direkt aanvaard worden. Open voor offer.

—

Tevens een **420 ACRE FARM** met desgewenst 3 ton melkcontract per dag. Deze farm is gelegen 1 mijl van een grote industriestad in West Ontario. Twee prachtige huizen, van alle gemakken voorzien. Loafing barn, milkparlor, pijplijn milker, 2 silos 24x60, 100 stuks purebred Holstein geregistreerde koeien en een complete serie moderne machines. Het melkgeld is van $200 en kan gebracht worden op $300 per dag.

—

Eveneens een **382 ACRE FARM** gelegen aan highway 401, enige mijlen van Woodstock. Farm heeft 3 huizen en drie barns. De grote barn heeft plaats voor 80 melkkoeien en verschillende boxstalls, tevens 105 purebred Holstein koeien en een complete serie machines.De oogst is inbegrepen. 2400 Pond melkcontract, netto inkomen $4000 per maand.

—

Dit zijn de drie mooiste farms ooit door ons te koop aangeboden en zijn gelegen enige mijlen van Chr. school en kerk.

—

Voor meer farms van 50 tot 500 acre met en zonder melkcontract evenals tabaksfarm rond Woodstock, Embro, Delhi en Aylmer, schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73 — Beachville, Ont
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
REALTOR, AYLMER, ONT.

LEZERS SCHRIJVEN

Gods Overwinning in Vancouver

Met kleine passen kwamen zij naar voren, bijtend op haar trouwring. Zij was de eerste die naar voren kwam, en voor ieder die haar gadesloeg, met een gebed in hun hart, was het duidelijk dat hier iemand was met geestelijke moeilijkheden. Zij stond daar alleen. Een counselor kwam naar voren. Vele andere mensen kwamen, en vulden de ruimte onder aan het platform. Na een korte tijd maakte een jongeman zijn weg door de groep, totdat hij aan haar zij stond; hij nam haar arm in de zijne.

Vancouver is een city van ongelooflijk natuurschoon, omringt door bergen, vele meren. Beautiful British Columbia staat er op de "plate licence" van B.C. En het is waar. Maar onze provinciale wereldstad is tezelfdertijd ook een stad van ernstige sociale problemen, het aantal echtscheidingen neemt steeds toe, een verontrustbarende smokkel in verdovende middelen. En toch . . . God spreekt tot Canada en tot de wereld aangaande de problemen waarmee wij geconfronteerd worden, en tot dat doel, heeft God een groep jongemannen geroepen. En hun dienst in de komende jaren is een glanzende hoop voor het land van de Maple Leaf.

Vanuit de Acrodome en de Impire stadium heeft het Evangelie weer geklonken van Genade en Verlossing tot alle delen van B.C. Zuiver en met kracht brachten Leighton Ford en Billy Graham hier in de afgelopen zomer het Goede Nieuws van Jezus Christus. En duizenden hebben God ontmoet, en gewezen op de enige Heiland Jezus Christus. British Columbians gingen uit en spraken van het grote Nieuws, zij spraken van de Kracht van het Evangelie, en van de Geestelijke honger van de North Americans, en van de Eenheid en het enthousiasme van de kerken in Vancouver, en sommigen spraken zoals het jonge paar van hun Machtige Zaligmaker die hun harten verzoend had. De mensen kwamen in verbazendwekkend aantal op. In de twee stadium Crusade 231.175 mensen stroomden samen in de Acrodome en de Impire stadium om de samenkomsten bij te wonen. Maar de avondsamenkomsten was niet het enigste in de Leighton Ford-Billy Graham Crusade. Leighton Ford bracht het Evangelie aan union members toen hij de I.W.A. Officials en haar leden toesprak in de I.W.A. hall. Homer James sprak de farmers in Ladner toe. En de Vancouver Chinese community hoorde de Blijde Boodschap in hun eigen taal in de Chinese school, tolken waren aanwezig om het te vertalen. Elke dag was daar in de Christ Church Cathedral om 12 uur een orgel concert met een korte dienst, dan was er elke morgen om 7.30 een ontbijt voor zakenmensen. En dan hebben we niets genoemd van het vele voorbereidingswerk van deze grote crusade. Van de duizenden die vereenigd waren als Gebedspartners, van de Laymen's penetration team, of the operation Andrew en van de invitation Blitz.

Honderden Christian Reformed Church-mensen hebben actief deelgenomen in deze crusade. Misschien vraagt U zich af, was er dan helemaal geen oppositie in deze crusade, misschien kreeg U die indruk toen U het bovenstaande las, maar natuurlijk was ook hier tegenwerking, waar het Evangelie ook gebracht wordt zal Satan zijn uiteste best doen oneenheid te brengen, en moeilijkheden in de weg te leggen zodat de verkondiging van het Evangelie een onmogelijkheid wordt.

Elke avond als we huiswaards keerden dankten we God voor mannen als Leighton Ford en Billy Graham.

Een 1500 stemmen koor zong onder de vaardige en bekwame leiding van Irv Chambers. Het zingen van Homer James was keurig en opheffend.

Toen de laatste Zondag namiddag de Vancouver Impire stadium tenslotte leeg was, en de laatste inquiry card werd nagezien bleek dat er 3312 mensen waren die hun leven wilden stellen in dienst van Christus Jezus. Van deze 3312 mensen zijn er 55 doorgestuurd naar de Christian Reformed Church.

Zondag 4 Juli zei Leighton Ford in zijn sluitingswoord: "Vandaag tekent het einde van deze Crusade, maar het is niet het einde, maar het is een GROOT BEGIN.

Laat ons opnieuw beginnen, 't is
immers nu nog tijd
O laat ons toch getuigen van 't
heil in Hem bereid
Gaat, predikt Jezus liefde, noodt
zondaars tot Zijn dis
Dan zal de wereld weten wie
Jezus Christus is.

Andy Folkerts

ROOM AND BOARD WANTED
for young man within the Hamilton area. Call Hamilton Ja 8-6545.

Wanted
A SECOND BUTCHER
in an independent store in Oakville, Ont. Preferably trained in Holland. Wages $100.00 weekly. Phone 845-0841.

Gevraagd
EEN NETTE KOSTGANGER
Telefoneer 756-6058, Brantford, Ont.

HELP WANTED
Housekeeper to live in and assist in home management, and care of small baby. Convenient location. References required. Ph. 385-0123, Hamilton, Ont.

Welk meisje wil mij helpen in ons gezin? Huiselijk verkeer geboden. Eigen zitslaapkamer. Ruim loon. Brieven aan Mrs. K. J. Van Veen. Box 850, Essex, Ont.

Wanted
MARRIED MAN FOR DAIRY FARM
Four room house with utilities available. Close to Chr. Ref. Church and School. Top wages for right man.
A. KAMPS
Box 353, Lacombe, Alta.
Phone 782-2564

HELP WANTED
Greenhouse work with year-round employment for right person. Good wages. Contact
ALDERSHOT GREENHOUSES LTD.
1042 St. Matthew Ave.,
Burlington, Ont. - Phone 634-5220

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

PRIMA DAIRY FARMS

MET VEE, MACHINES EN MELK-CONTRACTEN

Grote farm met meer dan 300 acres best land, 2 huizen, waarvan het ene geschikt is voor 2 gezinnen, 2 barns, melkhuis met grote bulk-cooler, silo en andere bijgebouwen.
Holstein vee en eerste klas machines. Melk-inkomen over $15,000 en inkomen van vee-verkoop en graan.
Mooi gelegen aan de Welland rivier en slechts 4 mijl van de stad. EEN GOEDE GELEGENHEID VOOR 2 GEZINNEN OF EEN GEZIN MET ZOONS. Prijs $90,000.— Down payment $25,000.— OPEN VOOR OFFERS.

---

160 acres farm met 2 prachtige huizen (main house is beautiful). Grote, prima bedrijfsgebouwen voor het vee en een extra grote barn voor broilers (broiler vergunning), Farm-machinery en broiler equipment. Prima Holstein vee. EEN PRACHTIG GELEGEN BEDRIJF MET HOOG INKOMEN. Ja, een der mooiste farms in de Niagara Peninsula. Vraagprijs $90.000,— Down payment $25.000,— OPEN VOOR OFFERS.

200-acres farm met prima huis, 3 barns, silo, melkhuis met grote bulk-cooler, machine park in prima conditie. Beste watervoorziening. 80 stuks eerste klas Holstein vee, waaronder 40 melkkoeien. MELK-INKOMEN OVER $17.000,— en inkomen van vee-verkoop.
VRAAGPRIJS $75.000,— Down payment $20.000,— OPEN VOOR OFFERS.

Een zeer goede farm met prima dubbel woonhuis, grote barn met melkhuis en bulkcooler, silo, graanopslagplaats, machineschuur, varkensschuur, dubbele garage en andere bijgebouwen. 38 stuks prima Holstein vee en alle goed onderhouden machines. EEN REEDS JAREN BESTAAND MELKCONTRACT. DE EIGENAAR IS ERNSTIG ZIEK EN MOET VERKOPEN.
Vraagprijs $38.000,— Down payment $10.000,— OPEN VOOR OFFER.

VERSCHILLENDE ANDERE FARMS MET VEE, MACHINES EN MELKCONTRACTEN IN PRIJZEN VAN $40.000,— tot $50.000,— op gemakkelijke voorwaarden.

Contact K. KRAAY,
REAL ESTATE BROKER
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. 934-1813

Voor aankoop van een huis of een boerderij
raden wij U aan contact op te nemen met
JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LIberty 9-3894

VOOR AL UW REIZEN
W. VanderBeek
623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

SLECHTS $1,500.— DOWN

WILT U EEN EIGEN ZAAK BEGINNEN?
OF
ZOEKT U EEN GOEDE INVESTERING?

Hier bieden wij U aan een grote winkel met een 3 slaapkamer apartment achter de winkel, terwijl er boven grote ruimte is voor een studio, tekenkamer of een te maken ander apartment.
De winkel is 35x35 ft., heeft 2 ingangen en kan gemakkelijk tot 2 winkels worden ingericht.
Het pand is prachtig gelegen in het hart van de business section in de plaats Ridgeway, alwaar de mensen van de gehele omgeving hun inkopen doen en er bovendien honderden toeristen in de zomermaanden zijn.
De eigenaar heeft deze winkel voor meer dan 17 jaar met groot succes geëxploiteerd als drogisterij en souvenirs en heeft door ziekte moeten ophouden. Het gebouw is nu "vacant" en kan voor allerlei zaken worden ingericht.

Prijs $10,000.— Hypotheek $8,500.—
beschikbaar à 6%, betaalbaar met slechts $70.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, Realtor
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. 934-1813

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Ottawa, Ont. (Calvin), A. W. Schaafsma te Burlington, Ont.

Aangenomen

naar Ottawa, Ont. (Calvin), A. W. Schaafsma te Burlington, Ont.

als Home Missionary naar Quincy, Wash., J. Roorda te Vernon, B.C.

Bedankt

voor Truro, N.S., A. W. Schaafsma te Burlington, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Artesia, Calif., J. Overduin te Aldergrove, B.C.

REV. JOHN C. DE MOOR NAM AFSCHEID VAN OTTAWA OOST

Donderdagavond, 26 augustus 1965 hield Rev. de Moor zijn afscheidspreek, in de Christian Reformed Church of Ottawa West, in verband met zijn vertrek naar de Christian Reformed Church te Saskatoon. Rev. de Moor heeft drie jaar in Navan gestaan, welke gemeente in het voorjaar van 1965, door samengaan met een deel van Ottawa West, verhuisde naar Ottawa Oost.

Als tekst voor zijn afscheidspreek gebruikte Rev. de Moor Romeinen 1 vers 16. Na de dienst nam ouderling F. Vedder de leiding over en sprak een kort welkomswoord tot de vele aanwezigen, die Rev. de Moor en zijn familie deze avond vaarwel wilden zeggen. De jeugdclubs uit Ottawa West en Oost, Kemptville en Williamsburg, met hun leiders zongen de familie de Moor enkele liederen toe. Daar Rev. de Moor als leider een week in het jeugdkamp had gewerkt, kwam de jeugd op deze afscheidsavond nogmaals hun dank betonen, voor de prettige en leerzame tijd die ze te samen in het jeugdkamp hadden gehad.

Namens de Ottawa West kerk sprak Rev. Dr. S. Woudstra en legde de nadruk op de goede samenwerking in de beide gemeenten. Rev. J. Koopmans van Brockville sprak namens Classis Eastern Ontario.

Vervolgens sprak ouderling F. Vedder namens de kerkeraad en dankte Rev. de Moor voor de goede samenwerking, ook in de kerkeraad en wenste Rev. de Moor en familie Gods zegen toe ook in de gemeente te Saskatoon.

Namens de gemeente werd een geschenk aangeboden, bestaande uit een barometer en een "Sea Cart".

Rev. de Moor maakte hierna van de gelegenheid gebruik om alle gemeenteleden te danken voor de overhandigde cadeaux en sprak vervolgens een woord van waardering en hartelijk dank tot alle aanwezigen voor hun opkomst.

Van de gelegenheid om persoonlijk afscheid te nemen na de officiele samenkomst werd door velen gebruik gemaakt.

K. Snippe

BARRIE ONTVANGT NIEUWE PREDIKANT

Vreugde en dankbaarheid waren de grondtonen die doorklonken in woord en lied toen op vrijdag 6 augustus Rev. J. Van Dyk werd bevestigd als predikant in Barrie. Na een langdurige vacature en het beroepen van zeven predikanten kwam tenslotte tot ons over van het verre westen Rev. Van Dyk, en familie.

De bevestigingsdienst stond onder leiding van de consulent van Barrie, Rev. E. Gritter van Orillia. Het uitstekende kerkkoor, onder leiding van dirigent Romp verklankte de dankbaarheid der gemeente in het zingen van enkele liederen.

Candidaat J. Vander Stelt las het Schriftgedeelte en Rev. J. Hanenburg ging ons voor in dankgebed. De predikatie werd gehouden door de nieuwe predikant van de Toronto Rehoboth Church, Rev. M. De Vries, een goede vriend van Rev. Van Dyk.

Het bevestigingsformulier werd gelezen door Ds. Gritter, waarna de gemeente de predikant de zegenbede toezong. De oud-predikant van Barrie, Rev. J. Geuzebroek sprak de gemeente toe, en de dienst werd besloten met het uitspreken van de zegen door de nieuwe predikant.

Na de dienst werden groeten en gelukwensen overgebracht namens de kerkeraad, de naburige kerken en de Classis Toronto. De burgemeester van Barrie, Mr. Cooke sprak een zeer hartelijk woord van welkom, en legde de nadruk op de kracht van het Evangelie in het dagelijkse leven.

Na de dienst werd koffie en koek in de basement van de kerk aangeboden aan de gasten die op deze avond aanwezig waren.

Op 8 augustus hield Rev. Van Dyk zijn intrede preek en op maandagavond 9 augustus werd een welkomsavond gehouden, waarin de gemeente haar nieuwe predikant in woord en lied verwelkomde. Het is aller wens en bede dat onze nieuwe predikant tot een rijke zegen van de gemeente Barrie zal gesteld worden.

REV. LEONARD VERDUIN TO AFRICA

Reverend Leonard Verduin, emeritus-minister of the Christian Reformed Church, has been invited to visit South Africa under the United States-South Africa Leader Exchange Program.

The Reverend Verduin, guest-lecturer in Church History at Calvin Theological Seminary, Grand Rapids, Michigan, expects to leave for South Africa in March 1966. He received invitations to deliver lectures at the seminaries of Stellenbosch en Pretoria, the University of Grahamstown, and a College for Non-Whites.

Rev. Verduin will lecture on topics such as the relationship church and state as seen by an American Christian and Man in the Christian vision. Rev. Verduin expects to return to the U.S.A. sometime in May, possibly including a trip to the Netherlands.

A.V.

WIJ LAZEN VOOR U

DE WERELD VAN HET JOODSE GELOOF, door Leo Hirsch. Uitgave: Bosch & Keuning N.V., Baarn, 158 pp. Prijs Holl. f 2.90.

In de serie Boeken bij de Bijbel is onlangs verschenen een Nederlandse vertaling van een oorspronkelijk Duits werk. Het boek werd gepubliceerd in Duitsland in . . . . 1935, dus twee jaar nadat Adolf Hitler de zegeningen van het nationaal-socialisme over Duitsland uitstortte. De schrijver was een joods journalist — wás, want hij zomin als honderdduizenden zonen van het oude volk, overleefde de Tweede Wereldoorlog niet. Zijn boek werd evenwel in 1962 "herontdekt" en onder de titel **Jüdische Glaubenswelt** verscheen het opnieuw op de Duitse boekenmarkt. Zo is het boekje dan ook in Nederland bekend geworden, en zie daar de reden van de Nederlandse vertaling.

Het boek zelf (158 pp.) is al minstens zo interessant als zijn voorgeschiedenis. Wij hebben ergens gelezen dat orthodoxe joden niet zo ingenomen zijn met dit boek omdat Hirsch met journalistieke vlotheid om de — zo talrijke! — scherpe puntjes van de wet zou zijn heen gezeild. En U weet het: als je van de wet één tittel of jota . . . enfin, ik kan dat niet precies beoordelen want dat zou een diepgaande studie van de joodse wetten vereisen. Ik heb evenwel bijzonder van dit boek genoten, omdat de wereld van het Oude Testament heel wat begrijpelijker wordt. Om maar één voorbeeld te noemen: Hirsch' toelichting op de achtergrond van de besnijdenis. Veelal wordt dit een hygiënische maatregel genoemd, populair bij vele Oosterse volken. Neen, zegt Hirsch, de Joodse opvatting is te diep vervuld met eerbied voor God en zijn leer dan dat men menselijke motieven aan de besnijdenis kan toedichten of er in wringen kan. Want zoals het kind voor altijd is gekenmerkt, zo is ook de opdracht aan het gehele Joodse volk. Maar de handeling is slechts een begin, een ingang in het Jodendom, beeld en voor-beeld; de profeet eist "besnijdenis van het hart" . . .

Wij zouden nog meer kunnen noemen, maar laten het hierbij. Het boek heeft drie hoofdstukken, dat dag, het huis en het jaar van de Jood. En deze delen zijn weer onderverdeeld in details zoals "spijswetten en tafelgebeden", "reine dieren", "plaats van de vrouw in het jodendom", "sjabbat", etc. Een tekstregister en een zakenregister besluiten dit waardevolle boek.

Telkens kom je weer onder de indruk van de rijkdom aan tradities in de Joodse wereld. Wat een tradities, wat een warmte! Een boekje waarvan men een heleboel kan leren, maar toch: toen ik het dichtsloeg was ik toch maar wat blij dat ik niet zo'n zwaar gereglementeerd leven behoef te leiden. Hoe men hierover ook moge denken, het boekje — een pocketuitgave op goed papier en daarom een tikkeltje duurder dan sommige andere peperbeks — is alleszins het kopen en lezen waard.

Andy Velthoen.

"THE MANITOU HILLS"

door Manfred Jager

Manitoba's privé woestijn begint hoe langer hoe meer een toeristenattractie te worden.

Deze woestijn, honderd mijl ten westen van Winnipeg, is met de diepe, alom heersende stilte onder een hemelblauwe hemel, met hier en daar wat in de zon gebleekte beenderen en zandheuvels die met het waaien van de wind van vorm veranderen, een stukje niemandsland, zoals men dat in het Verre Oosten zou verwachten. De Indianen noemden deze woestijn "The Manitou Hills" omdat ze meenden hier de Great Spirit tot hen te horen fluisteren, wanneer de wind uit een bepaalde richting blies. Voor de inwoners van Manitoba staat dit gebied (tien mijl doorsnee en aan weerszijden omzoomd door sparrenaanplantingen) bekend als The Carberry Hills en Sand Dunes.

Toen in de IJstijd de gletchers langzaamaan begonnen te smelten is door een rivier, die water uit Lake Souris naar Lake Agassiz voerde, millioenen ton zand aan haar monding gedeponeerd, waardoor een grote delta is ontstaan. Nadat Lake Agassiz verdwenen was vielen de heuvels en dalen van de delta ten prooi aan de wind.

De kinderen vinden het heerlijk om op blote voeten in de Carberry duinen te kunnen ravotten. Zij lopen er geruisloos, hun overigens luide stemmen dragen er niet en zelfs als de ouderen onder hen zouden willen praten, dan laten zij dat vaak na omdat zij overweldigd zijn door de schoonheid.

De Canadese Beeldhouwster ELZA MAYHEW die in Victoria in Brits Columbia woont heeft kortgeleden een tentoonstelling van haar werk gehouden op de Venice Biennale. Men ziet haar hier bezig met het schoonmaken van haar aluminiumwerk, na een zomer in de openlucht, waarbij ze wordt geholpen door Tony Fortunato, een metaalgieterijdeskundige uit Milaan.

(Telegram Photo)

C.C.C.

Christian Contact Club

Dinner Meeting

Hamilton, Ont.

September 25, 1965

For more information write or phone:

Miss Minnie Schoonewelle,
674 Windermere Ave.,
Toronto — RO 2-2592

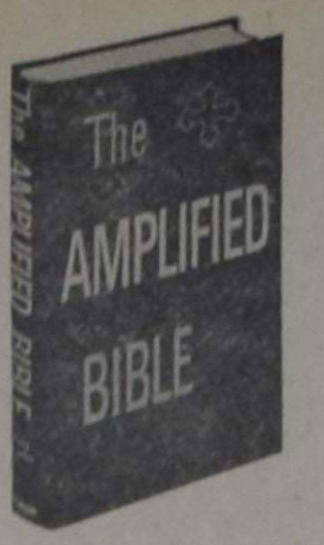

The understandable

New Translation

that explains itself.

Now young and old alike will be able to read the Bible with ease and understanding. Here at last is a readable translation in modern English that comes as close as possible to the original languages.

Size 5½x8¼. Large clear type on white fine paper. Price $10.95.

FREE BONUS OFFER

HANDY ORDER FORM

.... Copies of "THE AMPLIFIED BIBLE"

Please send me as my FREE BONUS either

☐ POWER THROUGH PRAYER — E. M. Bounds
☐ TIME OUT — Al Bryant

Name: ....
Address: ....
City: ....

Send this coupon to:

CHRISTIAN BOOK CENTRE

36 LONGWOOD ROAD NORTH, HAMILTON, ONT.

Your order will be mailed the same day. PHONE JA 2-1234

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

TORONTO BOARD OF EDUCATION

Avondscholen voor Nieuw-Canadezen

BLOOR COLLEGIATE INSTITUTE
1141 Bloor St. W.
(nabij Dufferin)
(Maandag, Dinsdag, Woensdag en Donderdag)

CENTRAL HIGH SCHOOL OF COMMERCE
570 Shaw Street
(ten Z. van Harbord)
(Maandag en Woensdag)

EASTERN HIGH SCHOOL OF COMMERCE
16 Phin Ave. (nabij Chatham)
(Maandag, Dinsdag, Woensdag en Donderdag)

HUMBERSIDE COLLEGIATE INSTITUTE
280 Quebec Ave.
(nabij Humberside)
(Maandag en Woensdag)

KING EDWARD SENIOR PUBLIC SCHOOL
Bathurst St. (juist ten N. van College St.)
(Maandag, Dinsdag, Woensdag en Donderdag)

OAKWOOD COLLEGIATE INSTITUTE
991 St. Clair Ave. W.
(nabij Oakwood)
(Maandag en Woensdag)

NORTH TORONTO COLLEGIATE INSTITUTE
17 Broadway Ave. (1 straat ten N. van Eglinton, ten O. van Yonge St.)
(Maandag en Woensdag)

PARKDALE COLLEGIATE INSTITUTE
209 Jameson Ave.
(ten Z. van Queen West)
(Maandag en Woensdag)

PARKWAY VOCATIONAL SCHOOL
(Maandag en Woensdag)
1 Danforth Avenue. (ten Oosten van Viaduct)

INSCHRIJVING

Inschrijving zal in de bovengenoemde scholen plaats vinden op 20, 21, 22 September om 7 uur n.m.
Het Inschrijvingsgeld bedraagt $5.00.
De lessen beginnen op 27 September, 1965 om 7.30 uur n.m.

CURSUSSEN

EERSTE JAAR —
Vereenvoudigd Engels voor beginners — spreken en lezen;
TWEEDE JAAR —
Spreken, Lezen en Schrijven;
DERDE JAAR —
Convensatie, Lezen, Schrijven, Burgerschap, Engelse compositie op het niveau van VII - VIIIe klasse;
VIERDE JAAR —
Conversatie, Engelse Compositie en Grammatica — VIII - Xe klasse niveau;
Derde en vierde jaars leerlingen kunnen proefwerk voltooien voor Klasse VIII positie.
ENGELS VOOR TOELATING TOT UNIVERSITEIT —
Leerlingen die Engels op het niveau van de Xe Klasse beheersen en die het voornemen hebben om naar de universiteit over te gaan dienen zich in te schrijven op Bloor Collegiate Institute.
GELEGENHEIDSCURSUS —
Leerlingen die Engels spreken, doch onderricht in lezen, schrijven, spellen en rekenkunde, I - VIe Klasse, behoeven, dienen zich in te schrijven op Bloor Collegiate Institute of Parkway Vocational School.
VEREENVOUDIGD ENGELS —
Een wetenschappelijk ingedeelde cursus voor Nieuw-Canadezen in lezen, spreken en schrijven van Engels; Actuele Zaken; Naturalisatie Voorlichting; Canada en haar volk; Groepsbesprekingen; Zichtbare Hulpmiddelen; Cursussen voor verschillende graden van prestatie.

Verdere inlichtingen kunnen worden verkregen bij de betrokken scholen des avonds na 20 September.

GRAHAM M. GORE, Onderwijsdirecteur
JOHN V. MILLS, Voorzitter

PREDIKANTEN EN KERKERADEN,

BESTEL NU

HET NIEUWE CATECHISATIEBOEK

"BY GRACE THROUGH FAITH"

door Dr. R. KOOISTRA

VOOR GEVORDERDE KLASSEN EN STUDIE KRINGEN

INHOUD: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — More about God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

23 HOOFDSTUKKEN — 96 BLADZIJDEN — PRIJS PER EXEMPLAAR $1.50

Een kerkeraad schreef ons al:

". . .We studied the book and all agreed it to be very good; up to date, sound in answers, dealing with youth problems. We like the set-up, without question-answers. It's more a STUDY book . . ."

Uitgave van

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED

BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONTARIO

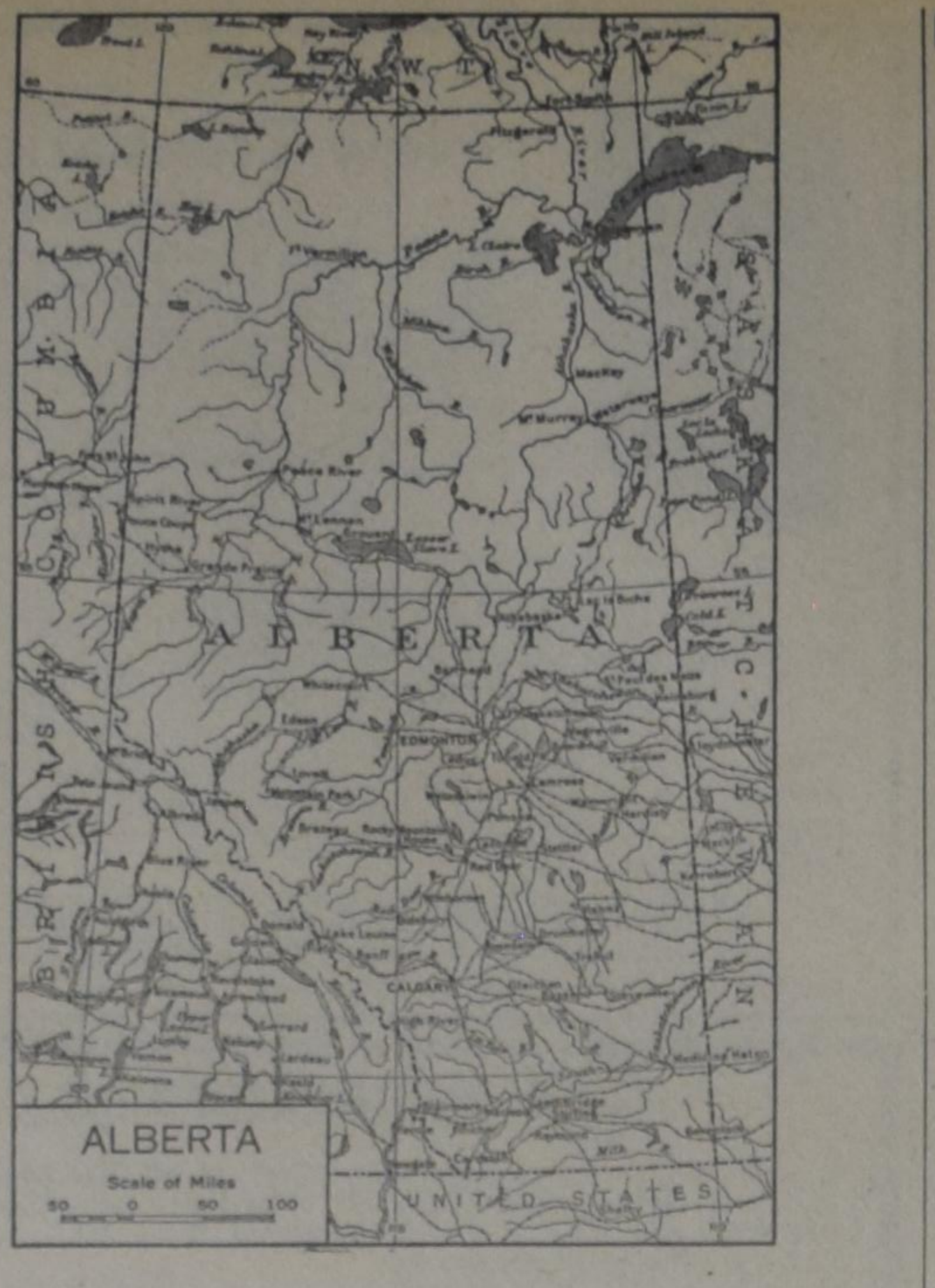

Edmonton wendt de blik naar het noorden

(Can. Scene) — De stad Edmonton in Alberta staat aan de drempel van een periode van zulk een snelle groei als ze niet eerder in haar geschiedenis heeft meegemaakt. Dit dynamische centrum van 358.000 ligt n.l. aan de zuidelijke toegangspoort tot de grote natuurlijke rijkdommen van het Canadese Noordwesten — Noord Amerika's nieuwe voorpost van ontwikkeling. Ofschoon de stad nog steeds toeristen tracht te trekken door hen te herinneren aan de dagen van de goudkoorts, is Edmonton van thans een moderne stad met hoge flatgebouwen, restaurants en zich snel uitbreidende buitenwijken. Het is een stad met geleerden en arbeiders in de grote slagerijbedrijven, financiële analysten en chemische arbeiders, ingenieurs en japonnaaisters.

Edmonton is nu een van de leidende industrie centra van westelijk Canada, de zetel van een groot complex van raffinaderijen en chemische bedrijven, een centrum van industrieel onderzoekingswerk, het wordt financieel gezien steeds belangrijker, U vindt er belangrijke opvoedkundige instellingen en het is de hoofdstad van Alberta.

Deze westelijke stad staat niet stil bij het verleden. Men kijkt vooruit en denkt aan 1980 bijvoorbeeld, wanneer de stad naar men verwacht 660.000 inwoners zal hebben. Men ziet goede mogelijkheden in de ontwikkeling van Canada's Noord-West met Edmonton als het industriele centrum en voorzieningscentrum voor het snel groeiende Peace River gebied, dat zo rijk is aan pulp, landbouw, kolen en ijzererts. En zij vergeten in hun toekomstplannen ook niet de werelds grootste oliebron in het Athabasca gebied.

Edmonton was aanvankelijk bekend als een centrum voor de verhandeling van pelzen aan het einde van de 18de eeuw en ook thans nog hangt de welvaart van de stad in belangrijke mate af van haar rol als handels- en voorzieningscentrum. De industriele groei is van recente datum en heeft duidelijk een stempel op de stad gezet. De slagerijbedrijven vormen de belangrijkste tak van industrie en geven aan meer mensen werk dan enige andere tak van industie en en met uitzondering van Toronto wordt er nergens in Canada meer rundvlees verwerkt dan in Edmonton. Ook de kledingindustrie heeft belangrijker vormen aangenomen en op het ogenblik vinden 1700 mensen werk in deze tak van industrie. Er is hier een tekort aan geschoolde arbeidskrachten. Waar we waarschijnlijk echter het langst bij stil moeten staan is de stadsontwikkeling. De binnenstad krijgt een geheel nieuw aanzicht en de buitenwijken groeien zo snel dat de boeren maar nauwelijks tijd hebben om hun landbouwwerktuigen weg te halen voordat de eerste spade voor nieuwe huizen in de grond wordt gezet.

Edmonton heeft zich als doel gesteld het industriele centrum van Westelijk Canada te worden — het Toronto van het Westen.

— The Financial Post

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw booten vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn. Bij voldoende deelname halen wij Uw ouders weer uit Nederland, in april 1966.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG via

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.
634-1913

Dag en nacht bereikbaar. Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

Saskatchewan

EEN ATLAS VOOR HET EEUWFEEST

(Can. Scene) — De Universiteit van Saskatchewan heeft goedkeuring gehecht aan plannen om ter gelegenheid van Canada's Eeuwfeest een Atlas van Saskatchewan te vervaardigen. Het zal ongeveer 3 jaar duren om deze atlas te vervaardigen; de kosten zullen $100.000 bedragen en het zal leiden tot een beter begrip en kennis van de sociale en natuurkundige gesteldheid van de provincie. Brits Columbia en Manitoba hebben al dergelijke atlassen, terwijl Alberta en Ontario ze in voorbereiding hebben. Er is ook een Atlas van Canada.

Uw leven een kruis?

Altijd pijn of last? Nergens aan mee doen? Geen interesses? Uw leven eigenlijk een lijdensweg? Dat is niet nodig, dat kan beslist anders! In de schepping is mens en dier alles gegeven wat ze behoeven! U kent de voor U passende kruiden niet? Wij wel! Als U ons Uw klachten en ziekten meldt, zullen wij U geneeskruiden zenden, waaraan duizenden hun genezing danken! Als U leest, wat de dankbare genezen, wanhopige patienten ons schreven, staat U paf. Desgewenst toezending in blanco verpakking.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

SCHRIJFT U NAAR IEMAND?

Uw enveloppe dient aan te geven

1 *De naam van de persoon tot wien U zich richt.*

2 *Het straatnummer, de straatnaam of postbusnummer, flatgebouw of zakenwijk, suite, indien aanwezig.*

3 *Stad, gemeente of dorp, en het postdistrict, indien in gebruik, eveneens de provincie.*

4 *Uw naam en Uw volledig adres in de linker bovenhoek.*

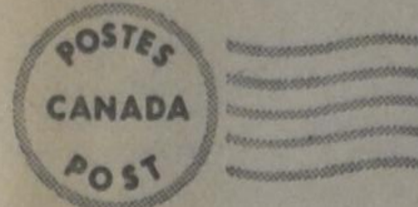

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen..

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds th solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Of Studies

By

P. A. SCHOULS

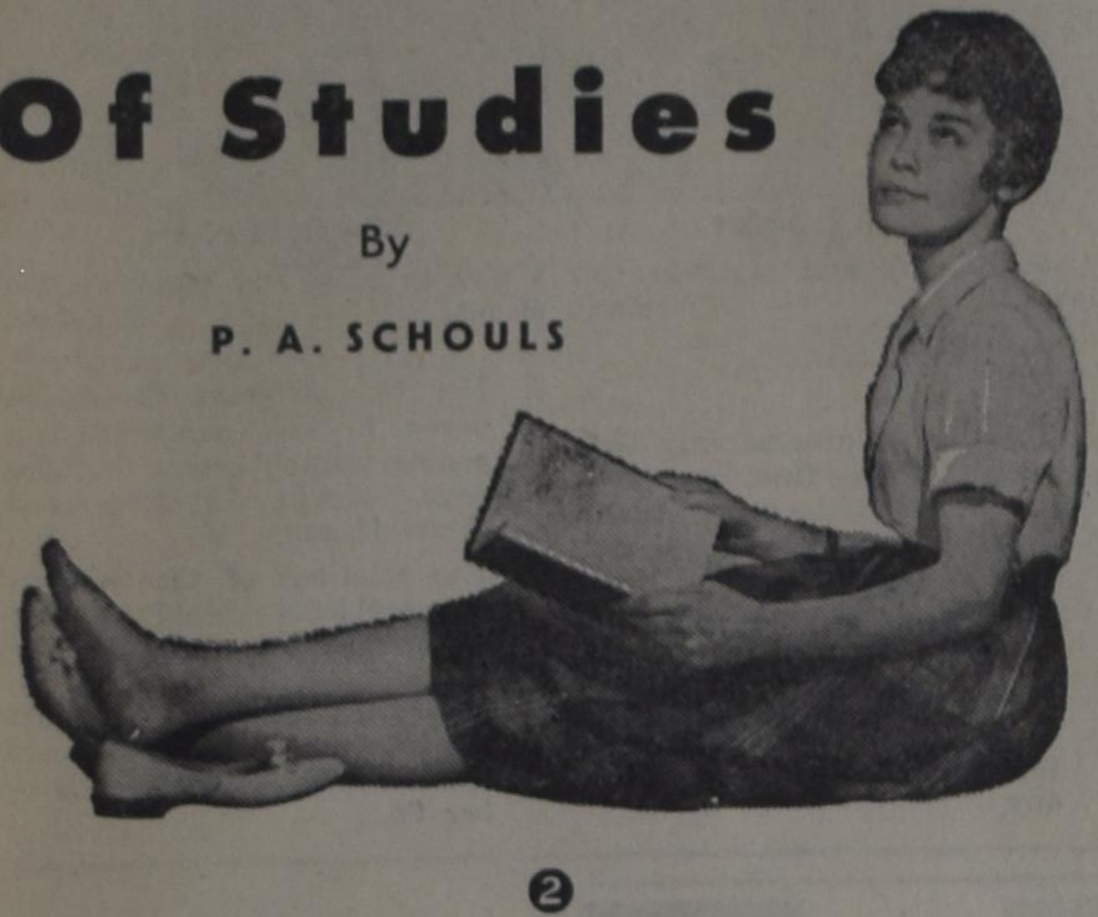

2

In the light of Dewey's statement concerning the importance of the teacher we saw, at the end of our first article, the enormous blessing contained in the possession of a school system in which Christian teachers serve in obedience to Christ.

Now it is, of course, obvious that, to become a teacher, one will first have to be taught. In order to be able to open up for others greater depths of experience, the teacher will first have to be led to these depths himself. This, in general, is to take place at the level of university or college education. Here, then, is another reason for demanding the attention of the entire Christian community for the entire educational process. Are our talented young men and women, also those who will be making the teaching of our young children and boys and girls their career — are they too going to be led into knowledge and wisdom, at this higher academic level, by teachers committed to Christ, by true prophets of the true God?

We know that, in our Canadian situation, this kind of teacher is not too regularly encountered at the college and university level. For all our university students, the challenge is the same, but this Christian leadership is often entirely lacking or, if present, often vague and half-hearted. How do they come to the ultimate service if, as they develop their talents and increase their knowledge, they are led by teachers often not interested in the service of a God other than man-made?

Let us have a look at some of the problems involved. It used to be thought, in educational theory, that the mind or intellect was a tool which needed sharpening in order to function usefully in mature life. Arithmetic, algebra, calculus, were considered excellent disciplines in this tool-sharpening process. Even today one still hears this expressed occasionally although, in general, we are coming back to a more true view of the educational process, already expressed by Plato. Allow me to illustrate what I have in mind by referring to one of my favored passages in Plato's works. The passage can be found in Plato's dialogue **Protagoras** (313 ff.). There a young man tells Socrates of his intention of placing himself under the guidance of the famous teacher Protagoras. Socrates warns his young friend about the implications of the teacher-student relationship. Are you aware, he asks, that "knowledge is the food of the soul", that there is "far greater risk in buying knowledge than in buying food and drink?" Food and drink you can buy and take home and, before you eat it, you can examine it or even have it examined by a food expert to see whether it is wholesome. "But you cannot buy knowledge and carry it away in another vessel; when you have paid for it you **must receive it into the soul** and go on your way, either greatly **harmed or greatly benefited.**"

The truth embedded in these statements has been brought to the attention of our age by, for example, the philosopher A. N. Whitehead in 1916 when also he repudiated the "instrument-theory" of the learning process. He calls it "one of the most fatal, erroneous, and dangerous conceptions ever introduced into the theory of education." "The mind," he says, "is never passive; it is a perpetual activity, delicate, receptive, responsive to stimulus. You cannot postpone its life until you have sharpened it . . ." (**The Aims of Education**, p. 18).

Bruner, in the article I referred to earlier, states that

"the educational process transmits to the individual some part of the accumulation of knowledge, style, and values that constitute the culture of a people. **In doing so, it shapes the impulses, the consciousness, and the way of life of the individual. . . all education, good and bad alike, is of that** order. We know now to what degree, to take but one example, **the very language one speaks conditions and shapes the style and structure of thought and experience."** (emphasis added)

If this is so (and I believe it is) then what is the situation of the student taking lectures from his professor at the university? If the student is a Christian student and the professor a Christian professor, no conflict need arise: if both student and professor understand their task you may have, here, the ideal relationship in which the student can allow himself to be guided to greater, more imaginative depths of experience by his professor.

This, incidentally, does not mean that, in this relationship, there will not be a spiritual struggle involved: as the student tries to understand the position his instructor is expositing, as he grapples with the difficult, often profound, but just as often unchristian material one finds in abundance in the history of ideas, his faith and convictions will be severely tried. The point is that his professor knows of this struggle in a most intimate way since it has been, and is, his own. He can, therefore, guide the student even as he exposits and, certainly, evaluates.

The same is true in the relationship of non-Christian student and non-Christian professor; whether they will reach great depths of **insight** is hardly problematic — but at least there is no communication problem.

But now take the case of a Christian student being educated by a non-Christian professor (for Christian students, the generally-prevailing **situation at our Canadian** universities). Here, the respective frames of reference, the conceptual framework, even the meaning of a good number of **terms, differ. But the student has** to learn from his teacher. That is, he will have to accept the teacher's conceptual frame work. You may say: if this student is a Christian, he will not do that. This is simply not true. It is impossible unless he leaves the university. What he may do, of course, is take it all "with a grain of salt", memorize his lecture material for examination purposes, and forget about it after attaining whatever degree he is aiming for. But, first of all, he will not, then, really be a student: mere memorization of material for examination purpose is about the most useless thing one can do as a student; it certainly does not make such a student educated, or cultured, or wise. And even if he were to attempt this memorization consistently, our earlier discussion of the educational process should have made clear that the student is just fooling himself: to the extent that he has **understood** his professor, he **has** accepted his professor's conceptual framework — at least for that time. Any student who wants an education will have to assimilate much of the material at some time.

As Christian, of course, he will have to get clear again from the un-Christian elements in the material assimilated, or from the material as a whole. This does not mean that he will have to forget it; rather, he will have to distantiate himself from it by examining it critically as Christian, in the light which God's revelation sheds over all that exists.

The problems that inhere in this entire process are not difficult to point out. What is, in a particular case, the Christian point of view? Is there, or should there always be, at any particular time, any one point of view? — after all, concerted effort on the part of Christians has, so far, not resulted in more than fragmentary developments in a few fields, so that much of what has been attained in Christian scholarship is still incomplete and one-sided. Often, therefore, a Christian point of view with respect to a certain matter has not been thought through and developed as yet; and since the indefinite suspension of judgment is not the most pleasant state of being, the material often remains assimilated ,as initially given — unless the student forges his own views independently.

If he does forge his own views independently (and the **good** student does this) then, owing to his initial immaturity as an academic person, his own view is often closer to the position of the professor than may superficially seem the case.

There is the further problem that the teacher or professor, as well as the student, live in, and interpret, a common reality. To the extent that the professor incorporates (positively structured) reality in his lecture, he will inevitably deal with material that the Christian has to deal with as well; even though we live in a world of abstraction and fragmentation of knowledge of reality, it is abstraction and fragmentation of knowledge of reality. Such partially shared ground, rather than always making things easier for the student, often complicate matters: if he is entitled to accept one thing, why not the next? And agreement at certain points may dull the sense of necessity of critical evaluation at others.

Finally, we must never forget that, in addition to the chances **being against the student simply** because he is the student and therefore in a position to have to accept authority, there is the further factor that all of us live in a common world, all of us are influenced continually by forces foreign to Christianity, all of us continually incorporate such material in our own life and consciousness without being aware of its nature. In a very real sense, therefore, but in degrees differing from one person to the next, we are in many respects already on the side of secularism. After all, we are all sinful by nature. I'm sure that it has happened to all of us that we find ourselves in a situation where we have been accepting a certain view for a long time, and suddenly, often through being faced by certain consequences arising from the acceptance of this view, we realize that we cannot really remain with our position simply because we cannot accept the now explicit consequences. At the same time it is then, often, not at all clear where and when we went wrong in building up and accepting the view we lived by.

(To be continued.)

THE WORLD AROUND US

WAR IN ASIA

Newspaper headlines these days are loudly proclaiming the outbreak of a new war, this time between India and Pakistan. Actually the reports say that the two countries are merely "on the brink of an all-out war". But the difference between an "all-out war" and being on the brink of one seems to be a very subtle one as the reports speak of heavy fighting with such weapons as tanks and artillery, resulting in many casualties.

If war and violence weren't such dreadful and abhorrent events one could almost say that there is something heartening about this new war: it does not directly involve any western power and even the communists seem to have little to do with it. On the surface it appears that this is nothing but an old-fashioned conflict between two rival countries over a piece of ground. Of course appearances can be very deceiving and in our days even an old-fashioned conflict is bound to have world-wide implications.

The trouble between India and Pakistan is by no means of recent origin: it is as old as the two countries are themselves. When in 1947 England gave them independence they were immediately at each other's throats. Perhaps some of us remember the bloody battles that accompanied the birth of the two nations, as they fought over the possession of India's most northern province known as Kashmir. It was in the days that the United Nations commanded more authority than the organization does today and one of the first conflicts that was settled by arbitration of the Security Council. A cease-fire was established and a committee appointed to supervise the maintenance of peace along the cease-fire line. Ever since that there has been peace between the two countries as far as outward appearances was concerned, but the cease-fire committee now says that all through the past seventeen years there have been so many violations of the peace that they were too numerous to report.

Both countries slowly climbed the ladder of independence and self government with large scale help from the United States. U.S. foreign aid programs poured some 5.2 billion dollars worth into India and some 3.2 billion into Pakistan. Apart from that both countries also received large scale assistance in building up their military forces. Especially in the case of India the economic help seems not to have had a great deal of success. Pakistan at least shows a 6% increase in its economy.

But the military help has been quite effective: the armies of both countries are now fighting each other with modern weapons, mostly "made in the U.S.A." and some of Russian origin. Especially Pakistan has of late grown decidedly anti-American and has even gravitated somewhat toward Red China. The Indians have always tried to straddle the fence, seeking help from the Russians as well as from the Americans. Only when the Chinese invaded their country with huge armies swarming over the Himalayan passes was the late Nehru forced to take a new look at his communist sympathies. But then the split between Moscow and Peking made the Indian position somewhat more tenable.

What worries observers of the fresh outbreak of hostilities between India and Pakistan most is the fact that they seem to be well planned and organized on the one side and fully expected and prepared for on the other. It seems that Pakistan squarely carries the blame for having started the fight. Not with mere border incidents alone but with a carefully planned attack. On their side the Indians must have seen this coming for it was reported that they had no less than a hundred thousand troops in readiness in the Kashmir province. One may argue that those troops were there to prevent a repetition of October 1962 when the Chinese communists invaded the country catching the Indian government completely off guard, but on the other hand the Indian troops there now did not waste much time in going into action against the Pakistanis; they even crossed into Pakistan territory and took Pakistani fortifications, which, they claimed, played a role in the aggression.

(Continued on page 10)

"ALIVE FOR CHRIST"

YOUNG CALVINIST CONVENTION IN NIAGARA FALLS, ONTARIO

August 24 to 26, 1965

After a year of preparation, the Niagara League was ready to open its doors and receive the Young Calvinist conventioneers. And what a job it had been; first to convince the previous conventions to come to the Falls ("We're Alive for Sixty-five") and then to find a home for all of them, when the registration started to pour in. The lodging committee worked long hours to solve this problem and the people of the Niagara Peninsula came through with flying colours.

THE "FATHERS OF CONFEDERATION"

On the eve of the convention, the Federation Board and the Organization Committee members met for a fellowship dinner. At this dinner a group of people who had given particular service to the Young Calvinist movement were honored. The "Big Ten" (or were there eleven?), met in 1950 to form the Central Ontario League, and through this group's foresight and leadership the Youth Groups of Ontario were united with the Young Calvinist Federation. A very fitting testimonial indeed.

After the dinner, the Federation Board members had a two hour workshop and the organizing committees went about their part-time (or was it full-time) job of finishing some last minute details.

THE BUSINESS

The following morning the Federation Board met in the convention headquarters "The Sheraton-Brock Hotel" for the annual business meeting. Apart from the usual reports, elections and appointments, the board dealt with a couple of very important items for the Calvinistic youth movement in North America. One topic was the internal reorganization of the Young Calvinist Federation, and the other dealt with the unification of all the Calvinistic youth groups into one guiding and coordinating body.

After many years of preliminary work, it appears that the vision of many of our youthleaders' might grow into a reality in the not too distant future.

May God bless the work of the committees so that through its labours the youth of our churches may be and remain alive — in and for Christ.

TRYING ORATORS

While the board was hard at work, a group of 15 girls and 14 boys, representing all the districts, were speaking to the best of their ability in the semi-final of the oratorical contest.

It must have been a rewarding experience for them to be here, at Niagara Falls, and speak more or less on behalf of the 250 contestants across the continent. After much discussion by the judges the division winners and finalists were in the young women's section: Lavonne Kiel of Milaca, Minnesota; Gracia Hoogland of Magnolia, Minnesota; Cristina Kuiper of Ottawa, Ontario. And in the young men's division: Tony Satula of Broomall, Pennsylvania; Jack Van Ensm of Grand Rapids, Michigan; Dean VanderVeen, Ripon, California.

THE BEES FLEW IN

While these preliminaries to the convention took place, the Sheraton-Brock was a beehive of activities. Young people from all over Canada and the United States came in to register. They came by car, bus, train and even by plane. The largest single group came from District 6, the Indiana, Illinois area. They chartered 6 railway coaches and crowded 293 conventioneers in them. It was

(Continued on page 11)

THE WORLD AROUND US

(Continued from page 9)

Whenever there is some international conflict, the major powers are usually not slow in taking sides. Not so with the India-Pakistan war. The U.S. have been remarkably silent on the subject. The Russians haven't been heard from. The British, who historically have the closest connections with both countries, didn't even offer to mediate, but left it up to Canada's Pearson to offer his personal services, although only a few days before his statement Ottawa officials let it be known that the Canadian premier did not cherish the role of go-between. Only the Chinese openly encouraged the Pakistani's. It will be up to the Security Council of the U.N. to get new cease-fire negotiations off the ground, as this body was specifically designed to take appropriate steps in such cases. But it may well prove a very difficult task full of hazards.

For one thing treatment of the affair in the Security Council would force the Russians to reveal their position. If they align themselves with the cause of India, they will reap the wrath of the Chinese communists who already expressed their sympathy for the Pakistani's. The Western powers will also have to take a stand and no doubt they would prefer to wait until they know what is on Moscow's mind. All in all it is a rather painful problem and it seems more likely that the west as well as the east prefers not to touch it at all. The question is whether the warring factions will keep the fighting on a small scale for the major powers to ignore it, safe for an official appeal for the sake of appearances. And of course it always remains a possibility that the Chinese communists, eager to create greater unrest on the Asian mainland, take a hand in the dark game with the threat of a new invasion of Kashmir. Apparently we are still living in the days of "wars and rumors of wars" preceding the arrival on the scene of the antichrist.

And by the way, did you know that a woman in the United States has predicted an alliance between Russians and Americans to defeat the Chinese which will then pave the way for the emergence of a new world-religion under the leadership of a man, now still in childhood?

Nonsense?

Perhaps! But it would seem to create a situation which answers remarkably to the biblical description of the last days. And which christian can deny that history is hastening to its fulfillment?

John Vriesinga.

ON TO THE POLLS

After two or three weeks of thought, political calculation, and hesitancy, Prime Minister Pearson has decided in favour of a November election, thereby sending the country to the election booths. This election constitutes the fifth national election in the last five years, years. While the constitutional life of a Government is five years, the political life of a Government is gradually being reduced to under two years (averaging the last decade). This development is highly undesirable, for the following three reasons.

One, elections are expensive; and for that reason an unnecessary series of elections constitutes an unnecessary burden on our economy. Secondly, elections, if they result in changes in Government (as they often do), produce new cabinets and new top Civil Servants — men who have different ideas and opinions as to how the Civil Service should be managed, organized, and put to use. These changes produce unnecessary strains, loss of time, and consequently loss of money. Moreover if the Conservatives were to return to power this fall, the proposed Medicare program, which cost the Civil Service much time and work, will probably be tossed out the door. In other words, unnecessary elections means unnecessary loss in Civil Service efficiency and productivity. Thirdly, the more elections we have, the less time there remains for Parliament to process the necessary legislation.

Consequently, frequent elections are both politically and economically highly unfavourable. Yet in spite of the fact that most people and politicians are aware of these disadvantages of frequent elections, we are now preparing ourselves for the fifth election in nine years. Why is this so? Why does Canada have so many elections in so short a period? There are primarily four factors which account for the gradual intensification of the frequency of elections.

One, the growing number of political parties has resulted in an increasing number of unstable minority governments — minorities which are either defeated by the Opposition, or which call elections themselves in search for greater majorities. The former was the case in 1963 with the defeat of the Conservative Government; the latter was illustrated in 1958 when the then Prime Minister Diefenbaker called an election which turned out to be the greatest Conservative sweep in Canadian history. And undoubtedly Prime Minister Pearson called an election primarily with the aim of enlarging his present Liberal minority.

Combined with this, is the fact that today's Canadian politicians are putting political gains before the national interest. In deciding for a fall election, the Prime Minister ignored national factors, such as i) the fact that a fall election would constitute the fifth eelction in a short nine-year period, and ii) the fact that a fall election would prevent Canadian citizens of an equal vote power (offered by the redistribution boundaries) for another four or five years — i.e. at a time when electoral districts are again unequal, due to population growth and populations shifts. These factors the Prime Minister should have considered, especially in view of the fact that the Opposition did not intend to force the Government to the polls. In other words, the Liberals were in the position to continue their Government, and were virtually assured that their legislation would not encounter any major obstacles.

Thirdly, federal elections are on the increase because the Canadian people are not really opposed to frequent elections. If they were, surely some politicians or parties would have made it an election issue long ago. Instead, the public seems to enjoy frequent elections even though they seem to realize its mounting burden upon the economy. Possibly they enjoy frequent elections because it enables them to express, in a political manner, their political bias. Possibly it gives the people a sense of power.

Finally, frequent elections are undoubtedly a result of the political uncertainty which prevails the scenes today. The polls show that at least 30% of the Canadian people are presently undecided as to which party or member they should vote for. Moreover most people sense that Canadian politics and Parliament Hill is in some form of "political mess", and they seem to feel that another election will "clean things up". The Canadian people sense that they lack political leadership and that they lack direction, but because no political party seems to commit itself to any basic principles (direction) the public does not know where to find this leadership and direction. Consequently the uncertainty and public indecision.

Although a fall federal election is the Prime Minister's decision, the Prime Minister may not find it easy to gain his desired political majority. While the Prime Minister was in the West (the Liberal weak spot), Opposition Leader Diefenbaker was in Quebec (the Conservative weak spot) where he clearly demonstrated his tremendous efficiency as a campaigner. Mr. Diefenbaker is quite capable of swaying public opinion — much more so than Prime Minister Pearson — and with 30% of the voting population undecided at the moment, this fall election might just be a political suicide for the Liberal party. The outcome of the election will reveal the efficiency of the Liberal Party's strategy which they used in deciding in favour of a fall election.

H. R. Jonker.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF POBLEMS IN SEPTEMBER

No. 174

Author: M. Schneider

Black: 11 pieces

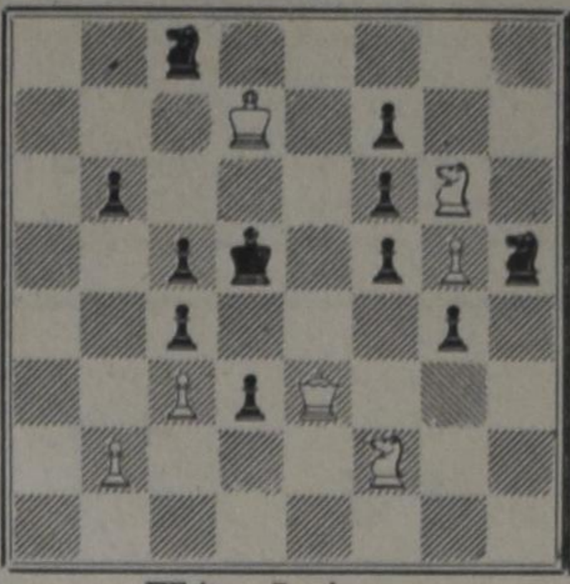

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points.

No. 175

Author: G. H. Drese

Black: 6 pieces

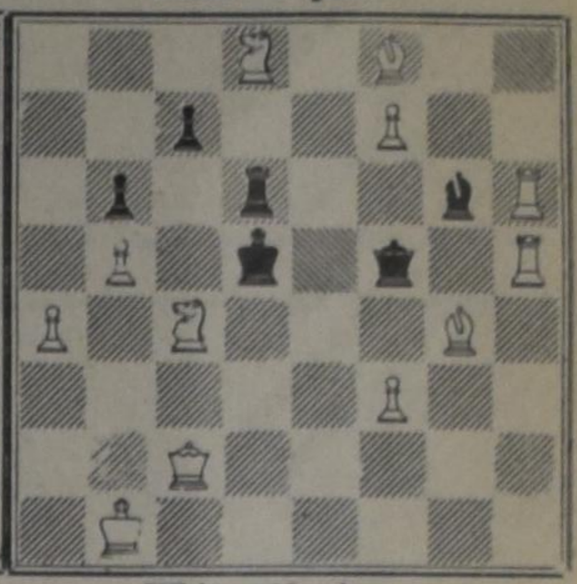

White: 12 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points.

NOTES:

1. This time I present only two-movers. The first one was made in 1924, the second one in 1938. A difference in the attitude of people of those years is reflected in these problems.
2. The motto of No. 174 is "The Queen takes it easy". People then took time for contemplation. Keymove and threat if any.
3. No. 175 is different. 'The Queen dares to risk dangers'. The people wanted action in those days. Again keymove and threat if any.
4. The solutions of the September problems should be sent to the editor personally on or before the 20th of October. The letters of those who live outside of Ontario should be postmarked not later than October 25.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

☆

ARCHITECTURAL DRAFTSMAN

required by progressive, well-established firm of Hamilton Architects. Applicant must be a graduate of technical institute or equivalent or have experience in an architects' office.

Apply:

LENZ & TAYLOR ARCHITECTS
36 James St. S., Hamilton, Ont.
Phone 528-0131
After 5 p.m. 662-4469

☆

A.R.S.S. - B.C. STUDY CONFERENCE

CULTUS LAKE, B.C.

About 70 persons were there. Some of them were college- or university lecturers; some were teachers, graduates or just ordinary workingmen and housewives. Most of them were students. But all of them came because they were looking for something, yes, craving for something they were unable to formulate or to find elsewhere.

They came to find out what it really means when David sings in Ps. 8:

"O Jehovah our Lord, how glorious is Thy Name in all the earth";

and what it really means to love God with ALL our heart, soul and mind, also in our work whatever it is.

For where is our childlike faith; — our wonder for God's Majesty in the creation around us; — our worship of Him in the works of our hands? It is gone. We lost it, little bits at a time, ever since we went to school. And especially when we continued our studies at advanced levels.

We lost sight of The All-present Creator and Maintainer: in history, after it became merely the story of man; — or in the stars after we "understood" their motion and "knew" their source of light; — or in the growth of our beans since we learned what fertilizer to use.

And we only could see God's Hand in that which we could not understand, in so-called miracles and the like. And miracles seem to happen less all the time. We were left with the uneasy feeling of living so far away from God, so often.

Around the large fireplace in the meeting hall of our camp, on the beautiful shore of Cultus lake, we had a blessed and exciting time.

Here we received some of the answers we were yearning for. Here Professor H. E. Runner, in his passionate lectures, showed us, — pleaded with us — how to recognize the dangers and errors of present-day learning. — How our accepted ways of logical thinking exclude God, and elevate our understanding mind to the truth; thereby losing sight of Christ who is the only Truth.

And here we also listened eagerly to the young and brilliant Astronomer Professor H. Vander Laan, who showed us how science, instead of enriching our lifes through detailed knowledge of God's Creation, has empoverished our lives; because in the study of a detail we see only part of its meaning, and together with the unbeliever we think that that is all there is to it.

And slowly on we have built ourselves a view of Creation which is materialistic, or in some other way onesided and false, and which leaves no room for the unimaginable richness, the tremendous variety and complete unity the Creation is: the Self-Revelation of Almighty God in Christ, who as the Word of God is the Creator and Re-Creator of this universe. And before our eyes unfolded the truly Christian perspective in which we are able to live and work and build to God's Glory and in obedience to His mandate.

After the chairman, Rev. A. H. Venema had closed this unforgettable conference, we realized that the chill of the first day had made place for bright and warm weather; and we knew again what it meant to be liberated by Christ, not only from the curse of sin in our personal life, but also to be free to live a complete life of thanksgiving and worship.

L. Stellingwerff.

Some more A.R.S.S.-photos, however not from B.C. but from Unionville, Ont. Top: From left to right, Peter Schouls, conference chairman, Bert Witvoet, registrar, and the lecturers Prof. Dr. H. Evan Runner, Prof. Dr. H. Vander Laan and Rev. M. Vrieze. Bottom: Part of the large audience, which came to hear Prof. Seerveld (see report in our last week's issue).

Reformed Ecumenical Synod

Report of the Interim Committee

The Interim Committee of the Reformed Ecumenical Synod met for two days in the city of Baarn, the Netherlands on July 13 and 14.

In his report to the Committee, the General Secretary noted that there is a growing sense of Reformed ecumenism in the world. Said he, "I am impressed in an increasing measure with the great variety in mentality and approach found in member churches. This variety is due to differing ethnic origin not only, but also to the regional, racial and cultural outlooks. The newer, daughter churches are more daring and less homogeneous than the smaller churches. Many are very poor and small. The smaller churches tend to stress protective ecclesiastical measures more than the larger churches. The South African and Oriental churches are somewhat less communicative than others. It is most difficult to maintain meaningful contact with the Asian and African Churches which do not use the English, French, or German language as the normal vehicle of their thought. Churches formed only of immigrants bear a character all their own."

"Changes are taking place in the Reformed churches throughout the world at a faster rate today than in previous decades. The means of communication are also much better than in previous times. Unless close communication is maintained, the rate of change within the various churches may make the difference in mentality and in doctrine to increase and as a result the churches may drift apart rather than draw together. Part of the service of our activities as a Synod will be to preserve a feeling of mutual trust and understanding and, even more so, to draw closer together in the precious unity in faith which is ours in Christ."

The General Secretary reported that contact with the Indonesian Christian Churches and the Christian Javanese Churches of Central Java has been re-established and that both churches desire to renew fellowship and reactivate in the RES. Both churches were once members and sent representatives to the 1949 Synod in Amsterdam; later, contact was lost. Both Indonesian churches will be placed on the list of churches to receive invitations to participate in the Synod of 1968. The General Secretary was instructed also to seek contact with the Sumbanese churches of Indonesia who were also represented at the Amsterdam Synod.

In other matters related to membership in the RES the Interim Committee decided to recommend the Presbyterian Church in Korea (Hap Dong) for membership in the RES on the basis of their application. This church totals a membership of over 400,000 and was represented at the 1963 Synod by Dr. Paul S. Myung as an observer.

The General Secretary reported on several other churches which have expressed interest in the Synod. He was asked to pursue contacts with them further.

The Christian Reformed World Relief Committee reported progress to the Interim Committee toward setting up an international relief organization as an arm of the RES. The CRWRC was asked to prepare this report before the Interim Committee meets in June of 1966.

The Interim Committee, after hearing from the General Secretary how the work of correspondence, traveling and publicity for the RES is steadily increasing, decided to inform the constituent member churches that the proper execution of the work of the Synod requires the employment of the General Secretary on a full-time basis, especially in view of preparations for the 1968 Synod, and that it is the intention of the Interim Committee to put this into effect on January 1, 1967. The member churches will be urged to increase their contributions in order to make this practicable.

Most of the study committees reported progress in executing their mandate. The Interim Committee took special note of the work done by the two committees considering 'major issues', namely, the Committee on Race Relations and the Committee on the Church, its Nature and its Ecumenical Calling.

RES NEWS EXCHANGE

YOUNG CALVINIST CONVENTION

(Continued from page 9)

remarkable how this traveling together increased the fellowship and enthusiasm of these young folks. A total of 1317 Young Calvinists registered and were assigned homes for the three convention days.

THUS IT BEGUN

At 8 o'clock the opening devotional meeting took place in the Sheraton-Brock. The main speaker was Rev. H. Bergsma of Grand Rapids, Mich., who challenged all present to project themselves as Christians. "We are not only protected, but also projected in the world. Be alive — in Christ."

After this inspiring meeting, which set the tone for the whole convention, everyone went to Victoria Park, where a hymnsing, under the able direction of Mr. Fred VanderVelde, and organist Mr. Peter Spoelstra, blended with the rushing of the Falls and told the world that these were Christian young people, witnessing of their Lord and Savior.

As soon as the hymnsing was completed, all 1300 conventioneers left the park to have a look at the beautifully, by light coloured Falls. I do not know what was most impressive: the Falls or the knowledge that all the Young Calvinists, with the identifying badges and ribbons, were "one of us".

THE GREAT DAY

On Wednesday morning the conventioneers had the choice of listening to two speakers out of a selection of six. The choice was wide and ranged from "The Young Christian and Modern Arts" to "The Young Christian Faces Politics". The unanimous opinion seemed to be that all speeches and discussion were enlightening, thought-provoking and should be discussed further at the different societies. After these meetings once again there was a procession to Victoria Park to continue the debate and to enjoy a well prepared box lunch in the sunshine, which also lent itself very well for the afternoon program, as tours of the area were planned. Many beautiful places were visited in and around Niagara Falls: hydro plant, Welland ship canal, wax museum, were only a few of the many spots where Young Calvinists could be spotted.

In the evening the inspirational mass meeting was held in the Niagara Falls Memorial Arena. How impressive it was to see all delegates line up and march in behind their district posters. How moving to sing with 3500 voices, the national anthems and the Young Calvinist Federation Song. How inspiring to sing the rousing hymns and how attentive the 2500 people were when Rev. John G. Klomps gave his address on the convention-theme: Alive — for Christ. "Alive for Christ has become a live for Christ." "Alive for Christ is only when we are alive in Christ." The closing hymn: Hallelujah! Thine the glory, Revive us again," must have startled the people living in the vicinity as it was sung with heart and soul. Truly, it was an inspirational meeting for all those who attended.

THE LAST DAY

It was early rising for all on the last convention day as a general work and study session for all registrants started at 8.30 a.m. Our Federation Director, Reverend James Lont spoke on: "Our Youth Program". He explained the F.F.S. outlines in the "Young Calvinist" and different services available from the Federation Office. Afterwards the group was split up in 30 sections to discuss different topics.

At 10.30 sharp the workshops started, in which 8 capable persons outlined for different groups the following topics: 1. Youth Adult Programming; 2. Youth Group Singing; 3. Films in Youth Groups; 4. The Place of Adults in Youth Groups; 5. Study Material for Youth Groups; 6. Retreats; 7. Service Projects that Work; 8. Discussion Methods in Youth Groups.

A lively discussion on these subjects closed the study portion of the convention.

CROWNED ORATIONS

After a healthy lunch it was time for one of the highlights of each Y. C. Convention, "The Final Oratorical Contest". It was really an experience to listen to the convincing speeches of this year's orators.

The winner in the Young Women's contest was Lavonne Kiel of Milaca, Minnesota, who spoke on "Cold Hands and Closed Hearts", in which she deplored public apathy toward human suffering and pointed out our christian duty in this respect. Runner-up was Christina Kuiper of Ottawa, Ontario on "The Lack of Personal Witnessing".

In third place came Gracia Hoogland of Magnolia, Minnesota who spoke on "Teenage Cancer".

Jack Van Essen of Grand Rapids, Mich., had a glowing oration on "A Sunday morning Saint — a Friday night Sinner", which placed him first in the Young Men's division. In second place came Dean VanderVeen of Ripon, California whose topic was "The Ridiculous Man".

Tony Satula of Broomall, Pennsylvania placed third with his speech "Reason or Revelation".

NEXT YEAR: CHICAGO

A business meeting followed, in which the Zeeland, Muskegon and Chicago Leagues extended invitations for the 1966 convention. As a result of a vigorous campaign which had started on Tuesday already, "The noisy crowd from Chicago" had whipped up so much enthusiasm, that their invitation was accepted with a great majority. After adoption of two resolutions dealing with the 1967 and 1968 conventions, our Federation President, Rev. W. P. Brink closed the meeting and everyone returned "home" to get ready for the final event of the convention.

The gala-evening was the closing Banquet at which Mr. Peter Zwart was master of ceremonies. This turned out to be the largest dinner ever served at the Sheraton-Brock hotel. Just imagine serving 1400 persons within about a half hour. After the excellent dinner, Mr. John Knight, oratorical contest chairman presented the six finalists with prizes and the winners were given the Julius Bergsma Memorial Awards, $300 scholarships to Calvin College. Following a tremendous applause for the orators, it was the Niagara League's turn to show their talents in the entertainment field and judging from the response and comments of the audience, this proved to be a great success.

All too soon we had come to the final point of this year's convention program, in which Rev. Lont expressed the sincere thanks of all the conventioneers to the Niagara League for a job well done. It had been a difficult convention to organize, but with God's help it turned out to be a great success and a rich spiritual experience for all those who attended one or more meetings. Amid the noise of the Falls here was a group of Young People who were truly alive. Let us pray that it is alive — in Christ, alive — for Christ and that this enthusiasm may sweep through our societies this coming season and that it may be contagious unto all those people with whom we come in contact. Let us be Alive — for Christ.

Ralph Mulder.

"I wonder why you are not more interested in God"

Tariri, chief of a tribe of Peruvian jungle headhunters, came to the United States recently hunting not heads, but souls. Tariri is the most powerful chief of the Shapra tribe which lives on seven rivers in the heart of Peru's Amazon basin, and he was once its most feared headhunter.

At a press conference at Dallas Love Field he was asked, "How many heads have you personally taken?" His reply — "Ten chiefs, but I don't know how many unimportant people."

Tariri was converted to Christianity through the efforts of two Wycliffe Bible Translators missionary linguists, Miss Loretta Anderson and Miss Doris Cox. Miss Anderson accompanied him on his U.S. trip to act as interpreter for his rapid Shapra conversation.

For his many public appearances, Tariri wore his customary ornamentation — a waistband made from locks of hair from the heads of the ten chiefs, a crown of red and yellow toucan feathers with more intertwined in his long black pony tail, and long dangling earrings made of iridescent beetle wings. His tour included impressive ceremonies at the New York World's Fair on Peru's Independence Day (July 28), speaking engagements in New York, Oklahoma and Texas, press conferences and T.V. appearances.

What impressed the chief most about the glittering U.S.? He said, "I see your wonderful country and its many resources and your opportunities, and I wonder why you are not more interested in God."

Tariri's simple statement, "I came to tell you about God," echoes the words spoken to him by the two young women who first went to his remote jungle village in 1950. It was only after years of study and sacrifice that these Wycliffe missionary-linguists could tell him that.

In his book, TARIRI, MY STORY (Harper and Row), he says, "When the girls came they did not know our language . . . I wanted very much to teach them . . . It is hard to learn someone else's language, so they suffered and got thin, I saw for myself."

By 1953 Doris Cox and Lorrie Anderson had mastered the exotic Shapra well enough to say to Tariri, "Now I want to tell you about God." When Tariri heard in his own language that Christ died for him and through Christ he could become a child of God, he believed.

The dramatic story of his conversion and his struggle to turn his tribe from head-hunting to Christianity is told in his own words in his book. Since his conversion, about 350 of the 2,000 Shapras scattered through the dense jungle have been contacted with the gospel and about 150 have been converted.

Tariri's impressive poise speaks of his rank and power. He makes us consider the dignity of the human spirit even when hidden in primeval forests and buried in witchcraft and shrunken heads. He reminds us that there are others like him in some 2,000 tribes who have never heard of Christ — representing more than 150,000,000 tribesmen who do not know that they too can have the power to become the sons of God.

Make your Bible Study Interesting and Rewarding this Season

SERIES OF OUTLINES
by Revs. Dr. P. Y. De Jong, F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer.

1. THE COMING OF THE LORD JESUS CHRIST IN THE HISTORY OF THE OLD TESTAMENT.
   Many portions of the Old Testament receive new meaning when placed in the right perspective: the fulness of time in Bethlehem.
   16 Outlines .... Price per copy 75¢
2. ISRAEL'S JUDGES AND RUTH.
   The book of Judges is more than a number of war stories and the book of Ruth is not merely a romance between Boaz and Ruth. The unfolding of God's redemptive plan makes this study very rewarding.
   25 Outlines .... Price per copy $1.00
3. BEHOLD YOUR KING.
   The theme of the gospel according to Mark is the Lord Jesus Christ as King. The outlines portray the Kingship of Christ in the light of the Old Testament, that is in its history, as well as in the psalms and the prophets.
   31 Outlines .... Price per copy $1.25
4. THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE
   This book is in preparation.

The Bible and the Life of the Christian

Edited by Prof. Dr. H. Evan Runner

If the directions as described in the prefatory note are followed, this book will provide a most rewarding study.

Contents: HOLY SCRIPTURE, A LAMP UNTO OUR FEET — THE INSTITUTION OF THE OFFICE OF GOVERNMENT — THE NATIONAL STATE — THE KINGDOM OF GOD — THE CHURCH AND THE KINGDOM OF GOD — THE CONFESSING CHURCH — THE THEOCRACY IN ISRAEL — GOVERNMENT AND CHURCH — FREEDOM OF CONSCIENCE — THE GOVERNMENT AND THE LAW OF GOD — CULTURE — THE CHRISTIAN STATE — MARRIAGE — THE FAMILY — THE SCHOOL — HUMAN SOCIETY AND THE GOSPEL — ECONOMIC LIFE — INDUSTRIAL ORGANIZATION — CHRISTIAN ORGANIZATION.

147 Pages .... Price per copy $1.75

GUIDEBOOKS

published in conjunction with the Federation of Christian Reformed Ladies Societies

Guidebook No. 4

by the Revs L. Doezema, John C. Verbrugge, and A. Persenaire. Three outlines of Genesis 1 and 2, four outlines on "The Holy Spirit and Missions", and two outlines of the Epistle of James.

44 Pages. Price per copy 60¢

Guidebook No. 5

Two outlines on the Book of Hoshea, and two outlines on the Book of Joel, by Rev. Jac. Vos; four outlines on the Book of Ezechiel, by Rev. John Koopmans; three outlines on the Book of Zechariah, by Rev. H. Kwantes.

56 Pages. Price per copy 75¢

Although these outlines have been written for Ladies' Societies, they are suitable for other societies or for personal use as wel.

SEND YOUR ORDERS TO

GUARDIAN Publ. Co. Ltd.

BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONT.

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(36)

John led two lives. Outwardly from a privileged passenger he had become a member of the crew, enabled by his former experience to perform almost any task aboard, and taxed like every man to capacity and beyond it in the prolonged agony of keeping the wreck afloat. With them he suffered from cold and sleeplessness and hunger — one half a salted cod was now divided among twelve men for their day's ration ,and the supply dwindled with ominous rapidity. With them he saw Todd succumb from hardship, saw his body "committed to the deep" in grim preview of the fate which almost certainly awaited each one, if not a grimmer — for all the men had heard and on roisterous occasions joked at tales of cannibalism at sea, and none was sure, quite sure, to what length starvation-induced sanity might drive them.

In this regard John had trouble unshared by the rest. The genial Captain Swanwick who had pressed him aboard with false inducement made no secret of his bitter regret at having done so. Something had turned a successful voyage into a nightmare and most of the disasters had occurred after this shockingly blasphemous young libertine joined the company. The earlier and later story of Jonah was unknown to him; but every English sailor knew that some ships had a "Jonah" aboard and the Captain vaguely recalled that a storm had ceased when the original was thrown into the sea. Whether he himself intended to do it, whether the men who heard his repeated forebodings would take the law into their own hands, John did not know. But the constant accusation — for Swanwick was so soured by his distress that he never passed him without some slur — was less than cheering; and his own conscience reproached him with enough guilt to have brought the anger of God upon the whole ship.

Of this change in his inward life no one was aware. Under normal circumstances no one could have failed to notice a startling manifestation: John had stopped swearing. He had not determined upon it, intended it — in a sense he scarcely noticed it. He simply stopped. Not only the calculated impiety, but the vigorous oaths with which every speech had been punctuated had disappeared in the shadow of this awful Reality which compassed him. It was not so much that he did not dare blaspheme; he did not want to blaspheme. The things he used to say were not only ugly but empty, not only daring but meaningless, if God was. And that God was, he knew; of little more, but of that he was certain.

The cleanness of speech passed unnoticed among men too weak for manly words, too obsessed by personal misery for attention to others. Besides, in the brief leisure from work and watching he kept to himself. There, with himself, he wondered to find his condition almost uninfluenced by outward vicissitude. The days of comparatively prosperous sailing after the storm, the days of awesome uncertainty and increasing attrition after the false landfall, were alike in their effect — or lack of effect — on his inner being. There, he was riding out a storm of which the Atlantic gale was but a symbol. There, the long rudderless vessel of his life was seeking a compass, a chart, had become conscious of a dispossessed helmsman. There, he was embarked on a voyage so long that the termination of this one — even the manner of its termination — was of secondary moment.

He had set himself to re-examine the exidence. No one missed the Bible from its place and John was thankful for the keen eyesight which enabled him to read it by almost any light. But his attempt to read the New Testament consecutively was disappointing. Familiarity made the narrative dull; ingenious argument recurred unwanted at almost every page. Realizing how much willingness had influenced his jettisoning of youthful belief, he had taken for granted that willingness would enable him to believe again. As a free-thinker, he had despised those who wished themselves into faith. Now he realized that wishing was not enough. His sceptical friends would accuse him of being very anxious to find evidence for the truth of Christianity. He was, he frankly conceded. So would they be if God had shown to them as He had shown to him, and having shown, refused to leave him indifferent, the great fact of His Being and of his own appalling state. How did he know it was God? they would ask. Let them call it what they liked: it was Something without which they had reckoned, and without which there was no longer any reckoning for him, a real Existence, a living Power, outside and beyond, yet dreadfully impinging upon him. Talk himself, think himself into faith indeed! Let them try!

Reading at a venture, he came upon a verse which stood out suddenly from the other verses, as one opened blossom stands out from a cluster of buds.

"If ye then being evil know how to give good gift to your children; how much more shall your heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask him?"

Polly with her new hat, the London hat which her father had brought her from Rochester — "your brother Jack says the ladies at Ranelagh are wearing them this season," George Catlett had said, delighting in her delight . . . the remembrance carried John's mind away on a flood of longing which brought him close to tears. Resolutely he re-read the verse. The analogy was perfect. That was how fathers gave good gifts to their children. Similarly to those who asked — those who wanted te become children? — God had bound Himself to give the Holy Spirit.

If the Bible be true, reasoned John aloud (he was pacing the dawn-watch as he read) this passage is true. I have need of the very Spirit who wrote it to understand it rightly. He has engaged here to give that Spirit to those who ask. I must therefore pray for it; and if it is of God, He will make good His own word. I do pray then. I am asking. I don't believe the gospel. I don't believe this book. I'm not pretending. But I am willing to learn if it's true. If it is Thy promise, fulfil it, I pray. Give me the Holy Spirit.

Other thoughts crowded in on his attempts to pray. What was the other verse he had seen when he was idly leafing through the Gospels and finding little meaning there? He had to read five chapters but he found it at last.

"If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or whether I speak of myself."

That was fair enough. To will to do the will of God — not to do it; that was far beyond him — but to be willing: if this requirement was fulfilled, then the knowledge would come, the assurance. Well, he would put it to the test.

Putting it to the test he continued, without any dazzling light or further horror of great darkness, to examine and think through what he examined. He was not a rapid scholar; the principles of his infidelity were deep rooted. Slowly, ploddingly, he added conviction to conviction, without emotion, without going a step beyond the unavoidable impulsion of reason. God was and God was holy. He, God's creation, was a rebel and a sinner. He had no revulsion at the thought of his sins. His concept of mental and spiritual health was not very lofty; he only knew that he did not possess it and that without it he was estranged and uncomfortable and helpless in the presence of God. He was essentially realistic; for the first time in his life he had no desire to make excuses. In fact, he did not think he had an excuse. God's thoughts, he read, were not as his thoughts, but some comparison could be drawn. Certainly Scripture used anthropomorphic terms because in no other way could God be made real to man's understanding. Was that another evidence of its divine origin?

"If I could form a little creature and make it live," he said to himself with the whimsicality of tremendous earnestness; "if it hated and opposed me, slighted my kindness and took pleasure in displeasing me — more than that, incited other such creatures to rebellion, injured them and vaunted its puny defiance, would I not soon be tired of it and trample it under my foot like a spider or beetle? I know the answer. Why should God bother with me another instant? But He sent His Son to die — not to reconcile Him to me, but, amazing thought, to reconcile me to Him. That is the Almighty Saviour I need. I have nothing to pay my own reckoning. Actually I don't know anyone with a larger reckoning. If this is true there is perhaps some hope. If it is false —... he broke off. Why then could he not return to the security of his former indifference? Surely it would be better than the unfathomable darkness which lurked on all sides of the feeble light in which he moved. Yet he did not want to return to his impervious state. Compared with the life, painful life, but life, which stirred within him, that other John Newton seemed dead, a return to his frame like becoming a corpse.

March, by count of day, but not by change in weather, became April. In spite of the black prospect and the possibility of greater blackness for him as the crisis of complete starvation approached, he could not despair. His body, perhaps inured by far longer privation on the Plantanes, endured doggedly; though weakening daily, he was able to perform heavier tasks and work longer hours than anyone else — a fact which may have counterbalanced the Captain's urge to dispose of him. But their survival day after day, instead of causing him increased foreboding, somehow engendered hope. And when he lingered after his watch on the morning of April the first to see the wind, which had died before dawn, come up gently and around to the very point from which they had desperately wished it, he uttered his first prayer of thanksgiving from an undoubting heart.

(To be continued.)

IMPORTED PARFUM

SPECIAL OFFER
$1.25
ONLY

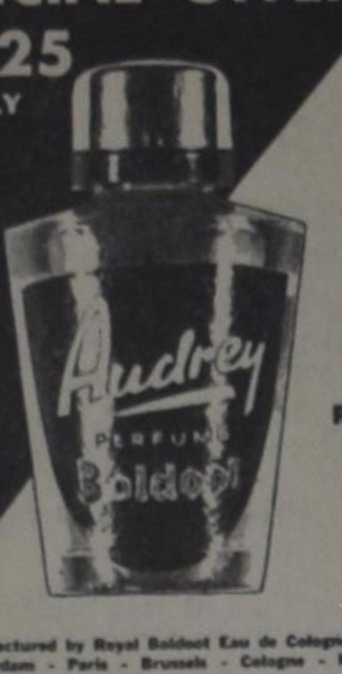

1/2 oz.
Regular
$2.00

Manufactured by Royal Boldoot Eau de Cologne Factory
Amsterdam - Paris - Brussels - Cologne - New York

DISTRIBUTOR FOR THE
GRAND RAPIDS AREA WANTED

THE MAN:

Enthusiast and persuasive young man, who is interested in building up a well paying dealership. Must be experienced in selling to food buyers in chain stores.

THE JOB:

To represent cookie manufacturing company with fast growing potential.

Excellent opportunity to develop rewarding career.

Write to No. 1824, % Christian Courier, Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

EVERYONE INVITED

C.L.A.C. ALBERTA RALLY

HEAR

DRS. MARTIN VRIEZE

A MARI USQUE AD MARE

(FROM SEA TO SEA)

CLOSING REMARKS BY REV. H. A. VENEMA
C.L.A.C., FAITH OR FANATISM?

Business Session 10 A.M. Public Rally 1:30 P.M.

OCTOBER 2, 1965

WEST-END CHURCH, 149 St - 100 Ave.
EDMONTON, ALBERTA

Sponsored by Christian Labour Association of Canada

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

1058 Main St. W., Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

for

Sundayschool supplies. Large variety of reward tickets, attendance cards, texts, study material for Women and Men Societies (Dutch & English), Young People Groups and Boys Clubs. Ask for catalogue.

PASTORS AND CONSISTORIES,

ORDER IN TIME

THE NEW CATECHISMBOOK

"BY GRACE THROUGH FAITH"

by Dr. R. KOOISTRA

FOR ADVANCED CLASSES AND STUDY GROUPS.

CONTENTS: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — More about God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

23 CHAPTERS — 96 PAGES — PRICE PER COPY $1.50

A consistory wrote:

". . .We studied the book and all agreed it to be very good; up to date, sound in answers, dealing with youth problems. We like the set-up, without question-answers. It's more a STUDY book . . ."

Published by

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED

BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONTARIO

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rate below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

SALESLADY WANTED IN FABRIC AND DRAPERY STORE

Some experience necessary. Pleasant working condition.

HOUSE OF TEXTILES
845 Albion Road, Rexdale, Ont.
741-2251

We are grateful to the Lord for the safe arrival of our baby daughter

CAROLINE ALMA

Mr. and Mrs. Okke Bouma

13093 Laurier Street,
Pierrefonds, P.Q.

With gratitude to God, we are happy to announce the birth of our son

RICHARD MARTIN

Martin and Christine
Herrewynen (nee Wesseling)

A brother for
James Edward
Sharon Yvonne

September 7th, 1965.
R.R. #5, Waterford, Ont.

CROSS WORD PUZZLE

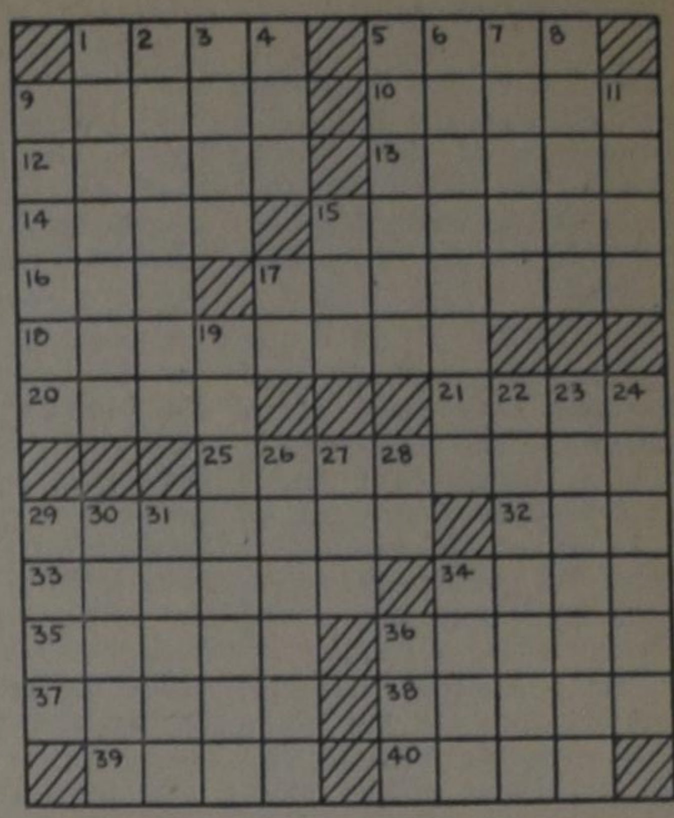

ACROSS
1. Measure of distance
5. Tea
9. Demons
10. Milk: comb. form
12. Jim Clark or Phil Hill
13. Mistake
14. Month: Hindu calendar
15. Wearer of eagle, anchor and globe
16. Pigs
17. Apportions
18. Furthers
20. Dried up
21. Eskers
25. Reprove gently
29. Hats: slang
32. Japanese measure
33. Worn away
34. Man's nickname
35. Entices
36. Thin mud
37. Summit of a tower
38. Sharpens, as a razor
39. Soviet news agency
40. Mimicked

DOWN
1. Yard or bushel
2. Tooth
3. Hold on property
4. Goddess of healing
5. Split
6. William Henry or Benjamin
7. Pungent
8. Make amends
9. Seizes
11. Metallic rocks
15. Fingerless glove: var.
17. Perform
19. Wanders aimlessly
22. Vatican chapel
23. Chagrined
24. French river: poss.
26. Double dagger marks: print.
27. Of the Middle Ages: abbr.
28. Mouth
29. Power ratio units
30. Burst forth
31. Water wheel
34. Spill over
36. Shinto temple

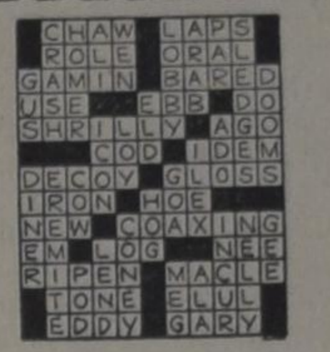

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for
Brampton and surroundings

Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

RIC
REALTY LTD.

Residential Industrial Commercial

Ask for MR. H. SNOEK

4938 Yonge St. Willowdale
222-2581

A.R.S.S. MONTHLY BULLETIN

STUDY CONFERENCE 1965:

Challenge and Response

The busiest and most productive period of the year for the Association is vacation time. It is then that the study conferences are held. Then the Association cooperates with other educational organizations in conducting conferences for teachers. During the vacation time conferences are also held for high school students.

The vacation time that has now ended has been our busiest period ever. For over four weeks (including two week-ends!) the A.R.S.S. has been engaged in instructional activities. First in a two week's course for Christian teachers in Hamilton, Ontario. Then in a four day's study conference in Unionville. This was followed by a study conference near Vancouver, British Columbia. A third conference was held in Edmonton, Alberta. And between the B.C. and the Alberta Conferences a second teachers course was conducted in New Westminster, B.C. Finally, a two day's conference for high school students was held in New Westminster just before Labour Day by the Lower Mainland chapter.

Yes, these days have been the busiest and best in the history of our Association. You know already why they have been busy. Let me tell you why they have been so good, even blessed and exhilerating. The reason for this must be told.

A year ago the Board of Trustees carefully planned in a spirit of prayer for the conferences just held. They engaged speakers and assigned topics, places and conference chairmen, facilities and registrars. They sought for men of God who were competent as scholars and committed in heart and in scholarship both to Jesus Christ. They found ways and means to engage the conferees more directly in the conference activity in discussion and participation. They arranged for special meetings to which the Christian public was invited. In all the lectures and addresses a word of challenge sounded.

CHALLENGE

The challenge of the conferences was not a narrow appeal to the students and teachers to give their hearts to Jesus. Nor, as the Fathers of Holy Redeemer College in Edmonton thought it might be before the conference there started, a harangue against evolutionism. It was rather the challenge of Christ for scholarship in biblical perspective and of a forceful and all-comprehensive demand of the Word of God upon the lives and learning of students, teachers, pastors and everyone. The challenge was not limited to a narrow class of students and teachers but was directed just as forcefully to the Christian community, to as many as cared enough to come and listen.

This year three lecturers spoke. Dr. H. Evan Runner presented some first considerations of the Christian understanding of the science of logic. Dr. H. van der Laan spoke on a Christian appreciation of the physical sciences. The Rev. Maarten Vrieze delivered lectures on the community ideal in Canada.

I wish I could give you the feel of these conferences so that you too could share in the challenge. You will realize, however, that the nine messages each an hour (sometimes hour and a half) cannot be compressed into so few words that they can be read in seven minutes. Surely we should not try in this report to give a summary of the lectures. Others will undoubtedly do this and all lectures have been taped and can be heard later by interested groups. We would now only try to describe the nature of the challenge which the conferees received.

It was first of all a challenge to godliness, to walk in faith in the pursuit of learning. To listen to the Word of God in Jesus Christ in its meaning for learning.

It was a challenge to grapple in faith with the spirits of the age which have secured the great body of science and learning in a viselike grip. It was a challenge to understand the structure of this creation as an ordered whole by the light of the Word of God.

It was a challenge to wrest free from secular control the learning and culture of man. To see the pernicious error of separating science from faith, of accepting the enticing notion that science is self-directing, at least in its own special area. Yes of seeing the error also of trying to integrate learning and faith as two entities, each with its own structure and laws, so that the two previously separate bodies of thought can somehow be brought into harmony, the one with the other by the theory of man.

It was, in short, a challenge to believe that true motives in the analytical enterprise (logic), in the physical sciences in their indissoluable interwovenness with all other human activities, and of the dominating ideas of community regnant in Canadian history and life.

It was in short, a challenge to believe that true knowledge is made possible by true religion and arises out of the knowing activity of the human heart enlightened through the Word of God by the Holy Spirit. The challenge of the whole Word came frontally to the hearts of the conferees and visitors alike with great force.

The same challenge which the teachers and students heard at the conferences, the Christians of the community heard at the several public meetings. Dr. Calvin Seerveld brought a stirring message in Unionville that the Association should go forward in faith with the plans for the erection of a center of Reformed scientific studies. The Rev. Leonard T. Schalkwijk and Dr. Runner spoke with conviction to the people in New Westminster. You should have been there!

A special word should be said about the meetings in Edmonton. Here two meetings were held simultaneously in neighboring churches. Dr. Runner spoke to one audience in English and Dr. van der Laan to the other in Dutch. Thus the message was brought to the largest possible number of people. And that the older people were glad to be addressed in their native tongue was attested by the fact that some 150 people or more came to the meeting on one day's notice.

RESPONSE

God's Word does not return to Him empty. It always attains its purposed end. God's Word comes in many ways. It comes in the churches and on the mission fields. It also comes to groups of students from the lips of Christian scholars. And wherever it comes it comes with power. Whenever it is proclaimed in its fulness with its life-related significance one may expect a vigorous response. And so there was.

As with the message of the lecturers, so with the listeners: it would be impossible, and therefore unwise to try, to relate the many gripping responses of stirred students. We can only relate something of the basic impact of this response.

The conferences were arranged so that there could be much more student participation this year than in previous years. Under the direction of discussion leaders, the conferences divided into four groups after each lecture period to talk over what had been said and to formulate questions to submit to the whole group when it later reassembled. In this way each person received the opportunity to ask questions in the intimacy of a small group.

To this arrangement the response was overwhelmingly gratifying. The discussions did not lag. The questions directed to the lecturer in full session were pertinent. The exchange of ideas in the formal groupings in turn touched off informal discussions which went on into the hours after midnight.

The response, however, was much more than an active engagement with the issues presented. It was a heart engagement by the conferees with the Word of God. It was a soul-searching and science-testing wrestling with the ordering ideas of His Word.

It was a response that sensed and accepted the challenge. The words of one of the conferees in Cultus Lake will express it more vividly than my description. Wrote Hugh Cook in the stenciled A.R.S.S. press, "It's happened before our eyes. - - We begin to sense the vastness, the silent power of the dynamic movement, of which we are lucky enough to be a part . . . Beginning with the soul struggling of men such as Kuyper and Van Prinsterer, through the work of Dooyeweerd and Vollenhoven, the attempts of such men as Dr. Runner, and now also the undeniably important work of the A.R.S.S. with Canadian students — when we look at all that, then we begin somehow to see the work that God is doing before our eyes. We see a revival in the opening up of God's Word-Revelation in our time. We see a second Reformation. It is a rolling snowball that gathers impetus, AND WE CAN'T CLOSE OUR EYES TO IT. It's here. God is working in our midst. He is taking men from among our midst and calling them to positions of leadership. He is qualifying them for that task. God is that way. He never forsakes his children. He is faithful where we so often are unfaithful. This movement that we witness cannot stop. We mustn't delude ourselves and say we have arrived. THIS IS ONLY A SMALL BEGINNING. - - Each student, in his own dedicated way, is going to carry on the spirit of this conference when he gets back to the university. Not only alone, however, but in a community of students. One can't do it alone. - - We know it isn't easy. We have shed tears over it. But God demands it of us. Let us go onward, then, in faith, knowing that the Almighty God stands behind us, who knows our needs, frustrations, and problems, but who also stands ready to help us in our constant fight against the wiles of the devil."

This student is not alone. We could tell you of graduate students who were so stirred that the day following the conference they could not get back to their work. Of student leaders who asked how they could conduct their club in a more profitable way. Of students who admitted that they had been bitten with the bug of intellectualism and now willingly opened their hearts and sought to give expression to the fellowship of faith in the work of science and learning. Of teachers who asked for an extended course next year. Of gripping handshakes in parting.

The response was wider than the circle of the conferees. One only had to listen to the talk in the small groups of people after the public meetings. Some of them were so moved they could scarcely talk. Many were the words of thanks and encouragement. The offerings were unusually big. And over 200 people indicated by signing their name and address that they want to become a part of the Association for Reformed Scientific Studies.

THE RESPONSE IS THE CHALLENGE

The response to the challenge of the conferences has been unprecedentedly good. It was wrought by the Spirit of God in answer to our prayers and in faithfulness to His promise.

But this response now becomes our new challenge. A challenge to continue in the work begun. To arrange other conferences. To establish an Institute of Reformed Scientific Studies. To engage in a continuous Christian scientific enterprise. To this we dedicate ourselves anew.

P.G.S.

Secretariat
729 Upper Gage Ave.
Hamilton, Ontario.